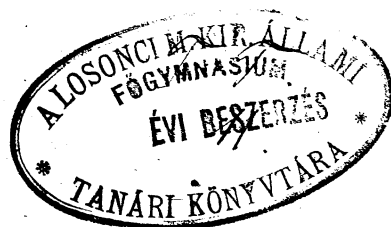

197

T. T.
11

Moesary Analep

J. T. 697.

Acta

Convencus Szecsenyensis.
Anno: 1705.

Slovenská
pedagogická
knížnica
Bratislava
M-3122

REVIZIA

Durante Bello Hungaria, adversus Turcum Imperialem, ab Anno
1705. Hungariam miserime circumventam Anno 1703. Mense
Majo, supposita ad Politicam, Ecclesiasticam, & Publicam, quam
Privatam Regni negotia disponenda auctoritate Principis
Francisci Rakoczy, episcopi Indictus & publicatus Generalis sa-
crum confederatarum Regni Hungariae conventus ad
Anno 1705. diem 1. Septembris, terminatus in Villa de Neograd
in Campis ad castrum Seges celebrandus.

Ob absentiam tamen sessivam Principis
sacrum hoc sacrum, Liberatorumque Regni Hungariae sacrum
propter hostis imminentiam, die Inchoationis, conventus
Sujus Generalis, est protractus a die 1. Mense Septembris, ad
diem 12. Mense ejusdem, adveniente illuc sessivum Principe
die 5. Septembris, consistente in Campis, in loco conventus Prælati
celebrandi die 10. Septembris.

Itaque ergo conventus Suius Exitus a die
Inchoationis 12. Septembris, est prolongatus, ad diem 3. Octobris.
Complectens in se spatium dierum 22. Suius Conventus
acta, deliberata, et instituta, secundum ordinem dierum
profectum continuationis ejusdem, sic brevissime, compen-
ditissime, & simplicissime exponuntur tali ordine:

Die ergo 12. Septembris.

Presentibus omnibus ac Universis Regni
Hungariae Prælatibus, & Universis Prælatibus, Illustrissimis
Comitibus, & Baronibus, & Illustribus, ad viginti quinque,
cum aliorum Hungariae confederationis adnatarum
Deputatis, nec non Civitatum Liberarum, Regiarum
& Montanarum Abligatis, sacra privilegia, &
secundum Modum, ac ritum Suius libere, & sessivum.

2.
tum a parte Catholicorum, tum a parte Lutheristarum
tum a parte Reformatorum, in diversis locis sunt per-
acta, pro felici successu conventus sui negotiandi.

Quibus peractis in d. c. a. l. e. m. i. cum Prin-
cipe Celsissimo, omnes praememorati Requiruntur in En-
laris Regni Publico Coniariere, ibi ne primum ante
omnia orationem longam, ac elegantissime Compositam
ad Calamum de voce ad vocem, per os Celsissimi Princi-
pij dictatam, Linguagae verba huc a Hungarica Con-
versam declamavit, et peroravit Secretarius Reg-
ni, Paulus Raday, Nobilis Cosontiensis, e Sotta Neograd
Confessionis Helveticae. Qua continetur Status
Celsissimi Principis, ejusdemque Captivitas, et Cap-
tivitatis solutio, peregrinatio, et Regni vocis pro-
Domus Austriacae, adversus Pentem Hungaricam odium
Tyramis, et quod maximum hereditatis in Regnum
Hungariae affectatio, occupatio, et usurpatio, et
Regni pro arbitrio facta gubernatio, secundum
vulgatum illud Co. Han. prossi, sed ab ussij. Haec
omnia oratione illa laetissime, et clarabatur
et succinctissime, ad Captum Cuiuslibet exprimebantur.

Visis His, literae Vienna, die 2^a O.
Sept. datae per Illmos Residentes Serenissima Regia
Magnae Britanniae, et Praepotensium, Ordinum
Hollandiae, tanquam futurae pacificationis, inter
Hungaros, et Domum Austriacam Mediatore,
ad Celsissimum Principem, missae, et ad manus
Ejus die 11^a Septembris traditae sunt, perlectae
per secretis

per Secretarium Eundem firmamentum in se invitatio-
nem Hungarorum ad Pacificationem quamque
ad adveniendum, et ad Pacificationis negotium, quam
citissime tractandum promittentem Ulro de-
mora, et Rendum ad Hungaros ad portum Venice
per Vionem, Calvoque Conductu, et Liberi Passu
ad Hungariam pacificationem medendam veni-
endi exarationem.

Ulro est rex Hi Regni Hungarice tam
quam Patria afflictissima proposita, et Statu epi-
dem per ipsum Principem Celsissimum declaratu
Germanorum ad Danubium, circa Budam castra
metantium, Regnum quotidie affligentium, &
vastantium, negotiumque est tractatum, et quid,
aut quomodo, cum eis agendum sit, questum.
Atque sit incunda Pax cum eis, aut eundem sit
in cursum eorum. Comite Nicolao Dersfeyni
Cujus Exercitium Militantium Generali Pacem
discedente, et causante id, quod propter deijun-
dos, saltem Hungaros querat pacem Imperator,
ut sub Constitutione pacis et Armistitii, ingredi
possit Armada epi, et sic Hungaros ingredi, secundum
factum suum No 1704. Mense Novemb. pacisatum
Indicendo Schemnicii Armistitium, et sub Armistiti-
o profligando Exercitus Hungaricos. Quod Ipsi etiam
Principi placuit, Ut Armistitium non incatur
sed potius Pax tempore aliquo exiguo proterito
Sic enim Armistitii conditio erat a Germanis
petita

4.
petita, ut pars illa Regni, ubi tractabitur pax, sit
in Armistitio, ferendum vero Regnum totum ad deum
bello: quae illius petitis, ad commodum ipsius erat in-
situra. Sic ergo Consuetudinibus Domini, Univerſa
Cottium presentium Nobilitas, voce Alta Unanimiter
Postem adendum, & in occursum esse veniendum
proclamavit, omnibus, absque ulla electione, per-
sona Cuiuslibet Nobilitari prerogativa gaudens.

Huius occasione felfissimus Princeps fac-
tum Nobilium Hungarorum valde corripuit, eorum
in Obedientiae, et Nobilitatis accusavit, ut quo-
rum primores, quam Nobilitatem armis suis Regni
servos, aut Aurigas dependunt. Quae est Magna
Nobilitatis debonestatio.

Itaque Consuetudinibus omnibus, om-
nes Nobilitari prerogativa gaudentes, nolentes,
volentes, ad castra Militaria cogantur proficisci,
ibi in conventu prius comparentes, qua ratione
omnibus Cottium vice semilibus, est per Principem
felfissimum ibidem impositum, ut quanto citius, aut
fortitate, et nomine Principis, et Regni, ad omnes
Cottas perferibatur, sub gravissima animadversio-
nis poena, et Amissione Donorum, Nobiles, omnes
absentes, & nondum ibi, in conventu presentes, nul-
li ex causis, praeter legaliter excusabiles, et officii honorem
tenentes, compareant.

Die 13°

Die 13^a Septemb.

Ad Res Resipientium Viennensium, Pa-
cificationisq[ue] Hungaricae Mediatorum, die 12^a Sept.
lecta, est responsum datum, replicaque in partem bonam
ac meliorem, liber passus concessus, et aliisque conductus
Missus, per Virum Nobilem, et factu Caroliensi Oriundum
nomine Suba, confessionis Luthericae. Annunciata
Comitiva et Regi in nomine Dni Generalis Ladislai Cz,
Hay, Circa Moravia, & Austria septima supra me-
tantis.

Eodem etiam die 13^a Sept, Omnes, ac
Universi Hottuum, ibi presentium Vice Comit[is], iuxta
deliberatum Scliffini Principis, procerumque Om-
nium Hi Regni Hungaricae ibi presentium nomine
eorundem, ac totius Regni, auctoritate Principis
annunciaverunt, et perfererunt Hottibus, quae In-
risdictioni subiectis, gravi adhartatione, intima-
tionis & severa impositione, ut Omnes Hottuum
acblee, Nobilitarem Prerogativam habentes, utpote
cujus primores, Armis suis, eandem Nobilitate no-
acquirere, neglecta Aecnomia Domestica, ad Jus-
sum Principis, & Deliberatum Regni, absque ulla
mora, absque ulla alterius commissio[n]is expectatione
Citissime Conpareant, ibi scilicet, in loco sanventu
Generalis celebrandi, et celebrati, sub amissione
Donorum Omnium, & Nobilitatis, gravi que
animadversionis

animadversionis poena, hoc scilicet ratione, ut Uni-
versae Nobilitatis vox, & Suffragium vigeat, in Con-
ventus Sessionibus, ac Deliberationibus, Deliberataque
Universae totius Regni Nobilitatis voce, & Autoritate
ratificentur, et stabiliantur. Cum ex quibusdam par-
tium Comitarum fatis, vix Centum, imo infra
aliqui advenere, ut vix 3. Centum Nobilitatis pars
conficeretur. Ante emissionis memorataeque emis-
sionis huius diem s. contempto, & neglecto illo, quo Domus
Austriaca tempore Dietae Hungaricae, Webarum, bi-
nos saltem, ex Omnibus fatis Hungaricae deputatos
ablegari postulavit, ad comprimendam saltem Nobili-
tatis vocem, & enervandum totum Suffragium
qua exmissa Commissione, et in fatis perlecta
aliqui poenam Commissionis, et gradum animadversionem
Principalem metuentes, qui scilicet Negotium totius
Regni domestica cura, et cupelle illi proferebant
et prestimabant, iuxta rigorem Commissionis illius
emissa comparuerunt, et ibi in Congregatione Gene-
rali, se presentes statuerunt inter medio, ex aliqui
finali tempore ad exitum plane conventus adve-
nientes, multum tamen Commissionem Principalem.
Autoritate Regni emissam contemnentibus, Non
comparentibus, et semetipos absentantibus. In-
quos Magna animadversionis poena a Principe
& Regno pendet.

et Regno facta est, famotantibus Vice Comitibus
absente, Amnicorum scituam, Principi, & Regno,
presentantibus, et illos in Notato Tabentibus, ut pote
inobedientibus adversus Regnum, & Principem.

Eodem emissa commissionis die, Vir qui,
dam Nobilitate scituam, Zempiniensi - . . . . .
fessionis Helvetiae edictum hoc valde Captans, tum
Celsissimo Principi, tum scituam Vice Comitibus
cemet ipsum valde promittit, et obtulit, ad Universam
scituam s. Ur. Zempiniensis, cuius etiam ipse erat
Incola: Nobilitatem scituam Primitivam, Regni,
& Vice Comitum scituam adducendam, & scituam
gravissimeque insequendo adferendam, quanto
cuius se sic representandam, et Nullis commissis, aut
se ipsos aliquo modo absentantibus. Quod tamen
postulatum, et que oblatio sui ipsius Viri Nobilitate
prememorati, non est ei permissa, et non est
concessa talis scituam ipsi, volentibus magis
Commissione emissa, & scituam Citatorij, animum
Nobilitatis adeo ipsos allicere.

Die 14^a Septemb.

Hac facto placuit Celsissimo Prin-
cipi consistarium novum indicere, in quo et
permisso, et probatu Principis Universa No-
bilitas ibi presentibus, & Comuni conferretur, et scituam
scituam

animadversionis poena, haec scilicet ratione, ut Uni-
versae Nobilitatis vox, & suffragium vigeat, in Con-
ventus Sessionibus, ac Deliberationibus, Deliberataque
Universae Totius Regni Nobilitatis voce, & auctoritate
ratificentur, et stabiliantur. Jam ex quibusdam par-
tium Comitatum scitis, videlicet Centum, imo infra
aliqui advenere, ut videlicet Cottum Nobilitatis pars
conspiceretur. Ante emissionis promissaque emis-
sionis hujus diem s. contempto, & neglecto illo, quo Domus
Austriaca tempore diei sae Hungaricae Urbeatur, bi-
nos saltem, ex omnibus scitis Hungariae Deputatos
ablegari postulans, ad comprimendam saltem Nobili-
tatis vocem, & exermandum sciticum suffragium
qua exmissa Commissionis, et in scitis perlecta
aliqui poenam Commissionis, et gradum animadversionem
Principalem metuentes, qui scilicet Negotium totius
Regni domestica cura, et suppellectili proferebant
et prestimabant, iuxta aegorem Commissionis illius
emissa comparuerunt, et ibi in Congregatione Gene-
rali, se presentes statuerunt inter medio, ex aliqui
finali tempore ad exitum plane conventus adve-
nientes, multum tamen Commissionem Principalem
auctoritate Regni emissam consentientibus, Non
comparentibus, et semetipos absentantibus. In
quos Magna animadversionis poena a Principe
et Regno facta

et Regno facta est, semotantibus Vice Comitibus
absente, Amnestiam omnium delictorum, Britannici & Regni,
presentantibus, et illos in Notato habentibus, ut sole
inoberdientibus adversus Regnum, & Principem.

Eodem emissa Commissionis die, Vir qui-
dam Nobilis e statu Zemplicienfi - Comiti-
fessionis Helvetiae edictum hoc valde Captans, tum
Celsissimo Principi, tum Hottuum Vice Comitibus
cemet ipsum valde pronipit, et obtulit, ad Universam
Hottuum s. U. Zemplicienfis, Cuius etiam ipse erat
Incola; Nobilitatem turboritate Principis, Regni,
& Vice Comitum Hottuum adducendam, & petendo
gravissimeque insequendo adferendam, quanto
cuius se sic representandam, et Nulli commissis, aut
se ipse aliquo modo absentantibus. Quod tamen
postulatum, et que oblatio sui ipsius Viri Nobilis
prememorati, non est ei permissa, et non est
concessa talis auctoritas ipsi, volentibus magis
Commissione emissa, & Legi Citatoris, Animum
Nobilitatis ad se ipse allicere.

Die 14^a Septemb.

Hac facto placuit Celsissimo Prin-
cipi consistarium novum indicere, in quo et
permissu, et approbato Principis Universa No-
bilitas ibi presens, & Communis Consensus, etiam

Capitulum

Statum, suum Nobilitatem, qui est Status Regni
 Superiorum, et Status Praetorum, qui est Status
 Primus, & Status Magnatum Comitum, qui est Sta-
 tus Regni Secundus. Quod Nobilitatis factum est
 ab omnibus Univerſaliter approbatum, scilicet,
 ut diversum confideretur, & Sessionis Locum Sta-
 tus Nobilitatis habeat, et non confundatur, cum Sta-
 tibus praeminentioribus memoratis, et sic volun-
 tate Nobilitatis per Legatos deferatur ad Prin-
 cipem, et Status Priorum, inde reciproce volun-
 tate Status referatur ad Nobilitatem, ut
 possit auctoritate sua uti Nobilitas, quod
 intentum est etiam factum, et inchoatum, sed
 nondum stabilitum, et ratificatum, ibi, cum per
 Celsissimum Principem, cum per Status Prae-
 latorum, & Magnatum Liberos, et auctorita-
 tium relictum, Nullis inde gravaminibus
 exortibus. Itaque Congregato hoc Nobili-
 tatis facto, Nobilitas, pro ratione, iudicio, &
 auctoritate sui, sibi Praesidem Profum Dnum
 Joannem Radvanly Confessionis Viterbanae
 omnium voce elegit, Expectante Multum Non
 bilitate, Viro Senescito Dnum Franciscum Sa-
 lambos, vel Dnum Paulum Gurly Confessionis
 Helveticae, Punc Lagrada Varadiensis
 Brigaderum

Dirigendam, illam arcem & Praefidum Catholice
 Capitaneum, alterutro illorum veniente confisi
 fuisset Nobilitas Praefidem, sed illi non compa-
 rentibus ob Certas causas, iussu quo Principis
 et Negotio Regni exequenda, Nobilitatis vel con-
 fessionis Catholice Copia, et ingenium fuerat
 in Constitutione Domini etiam Viri Egregii Fran-
 cisci Dextoty Capitanei Leusovienfis Confessionis
 Catholice, sed tamen vox mansit in Dnum Joannem
 Pradvanly, ad Latu, epydem Nobilitas elegit, & con-
 stituit Danielem Dulyovly Sofontiensem Confe-
 sionis etiam Lutheristicae pro Secretario, Fran-
 cis Sejuncti Nobilitatis ad restatum promovendy
 Nobilitas, Haec est, hoc Status sui, a Partibus
 alijs Separatione.

Die 15. Septemb:

Sed die sequenti, qui erat dies 15^a Men Sept
 hoc statum ac Univerfa Nobilitatis Hungarica delibera-
 tum, et constitutum evanuit, et in nihilum est redac-
 tum, contradicente, et suis Nequissimis Argumentis
 et Consilijs scilicet Principem, & Dnos Magnates
 devincente clero, Status Primum Ambiente, et ob-
 stinente, cupis etiam Consilijs demissis Principis, sic
 & Dni famites, ac Darony obscuraverunt, & Delib-
 beratum Nobilitatis, nonnum prothocolatum, non
 apudaverunt

10.
non approbaverunt, ita, ut die antecedente, die 14.
Sept. approbaverant, tunc iidem contradixerunt
Prælati ibi presentes, Episcopi, Presbiteri, Diaconi, Praebendi,
sexi, Sacrificiique Status Cleri Hungarici, representantes
tantas plurimas, et salissimas, pro sua ratione, & iudicio
inde elicientes Consequentias quarum Annuncio
scilicet Ineluctarum accolas Magnates, & Prælatos
peperit, quod Prælati Clerus scilicet in Comodum
suum fecerunt, sic etiam Domini Magnates, ut
intervenientibus mod. gravioribus causis difficili-
mif Regni negativis, Religione scilicet, ex sunt
avulsi a Domino Austriaca, ita Rec. congregatio
non potest recte Dieta appellari, alij iterum aliud
supermoventibus, tempore scilicet Sabriely D. et
Principis Transilvania, et electi Regis Hungarice
similiter factus Trans-Danubianus, Domus Austriaca
possidebat, tamen Conventus somitatum D. et
norum Neosolii celebratus dicitur est Dieta.
itaque ergo etiam, moderna congregatio potest
dici ea ratione Dieta, sed partem hanc, partem
priori superante, quia partem Posteriorem, te-
nebat Univerfa Nobilitas, & Status Regni quar-
tus, civitatum Liberaarum Deputati, partem vero
priori in se habebant Prælati & Magnates.

p. c. c. c. c.

per Politicos quibusdam rationibus, sibi omnimode
 commodis, & proficiuis Nobilitati non item.
 Tunc congregationem appellarunt tali nomine
 Convēntus Generalis confederatorum Hungaric.
 Sic etiam Nobilitas post multos
 discursus in hoc conquievit, qua ratione felicissimo
 Principi, est datum Nomen: Confederatorum
 Hungaricē Dux.

Hic peractis, placuit Univerſo Regno
 abſque diſcrimine Natuum, & Religionis felicissimo
 Principi, pro Multis in Regnum Hungaricē laboribus
 ei fatigis officioſiſſime Gratiā agere. Ad ſujus
 executionem, est conſtitutus Sebastianus Seleſy
Epus Cſarienſis, & Supremus Comes Cſatuy Heuſienſis
 qui Gratiā ageret Nomine Regni Principi,
 Princeps etiam officioſiſſime, cum ſui Familia,
 ſione ſuendoque moeſtiſſime reſpuit, ad Ulteri-
 ra Regni ſervitia ſe uſum apponitens, &
 in præterita Regni adminiſtratione, de ſam-
 libilibus difficultatibus veniam exorans.

Sic etiam Illmo ſancti Nicolas
Deceſenſis, Supremo Militie Hungaricē Generali
 placuit Regno, ut Idem Epus, ſimili modo Gra-
 tiā agat, quibus peractis Comes etiam ſoneſtiſſime
 reſpuit,

reposuit, posterora similiter Regno sua servitia
comprohittere. Qua gratiarum actione peracta so-
me, Beresyni per Joannem protulit, & Principi dixit:
Nos etiam gratias agamus Dno Ep'o, & Domini Prae-
lati ut orarent pro felici successu armorum nostrorum.

Eidem etiam comiti Beresyni cum to-
to Regno, & Principi placuit, ut ex omnibus Regni Sta-
tibus, sine discrimine Religionis certi Deputentur
viri, qui negotia omnia statim in casibus et alibi per-
ficiant, et maxime in negotio futurae confederationis
pro ratione et officio suo. Ergo ita, ex omnibus Sta-
tibus sunt deputati constituti, quos Comes Nicolaus
Beresyni, ibidem in Consistorio Publico, manu
propria annotavit.

Quorum Nomina sunt haec: Ex statu
Primo Cleri: Andreas Peter, Epus Amstadiensis, &
Brositus Cassoviensis. Sebastianus Illus, Epus Samandi-
ensis. Nicolaus Piruceai Canonici Cassoviensis.

Ex statu secundo Magnatum:
Daro Franciscus Plobusitzky Catholicus.

Ex statu Nobilium 3°

Adamus Vay Confessionis Aetholicae
Joannes Radvansky Confessionis Luthericae.
Paulus Rajali Confessio Luthericae
Sigismundus Janotky Confessio Luthericae.
Abrahamus Confessionis Catholicae.
Pedrius Perhard Confessio Luthericae.
Paulus Radau Confessio Aetholicae.

Ex statu

Ex statu quarto civitatum liberarum:

Francis Comite Carthalia.
 Mias act. Ratis Comite Ratis
 Comes Ladislaus Bentiviani Slavienis Comite Bujstice
 volebat per Comitem Bergensem, in ordine Deputatorum
 in statu Secundo Magnatum Constitui, sed Joannes
 Radvansky, cum solemnibus Protestationibus se negabat, cum
 nunquam velle habere Judicem, et censuram, qui Bujstice
 episcopus in Camera Imperatoria Anno 1687. profudit sanguinem.
 Itaque Comes Bentiviani, saltem pudore obrutus
 ut ne loqui quidem poterat, et Numero Deputatorum
 est episcopus per ipsum Comitem Bergensem ad placitum,
 et Protestationem Joannis Radvansky. Ille
 enim sanguinem episcopi tempore ea effundens, ubi illius
 crudelissime occidere iussit, Comes scilicet Bentiviani
 tunc Camerarius Sepusienis, Patrem quippe Joannis
 Radvansky. Die 17te Septemb.

Haec omnia quaecumque diebus 12te
 13. 14. 15. 16. mensis Septembris sunt peracta, ex antea
 dia quasi praesambularia conventus Synodalis Generalis
 qua ratione in Numerum, et Ordinem Articulorum
 in eadem Congregationis Synodae Conclusorum, Deliberatorum,
 et Authentificationum, nulla ex hucusque
 Deliberatis, inserta est Conclusio, et nullus ex his
 Constitutus Articulus, quaecumque statim ad hunc
 usque diem peregere, & Deliberaverunt.

Cum

117.
Summus enim finis hujus congregationis
Generalis erat, Confederationis institutio, & firmissimi
Principij in Regno auctoritatis, & Negotii Religio-
nis Conplantio, quia Ordines etiam Militares
per Legatos suos, ad Principem, & Regni Proceres
Missos huc sollicitavere, & postulavere seque enim
facturum Principi, & Regno, arma se deposituros, et
Confricturos nunciavere.

Hic itaque preambulis, et quasi prepara-
torij ad sequentia, Majora Negotia, perfectis
Die scilicet 17. Sept. Confederationem omnium
Statuum huius Regni Hungarice Comitum Nicolay
Dersenyi, Universo Regno proponere, ac Ejus circum-
stantias enumerare. Utilitatem episcopales, omni-
um Viribus, subsidij, auxiliij, fortitudinis, armis,
profligatione hostium, vastatione, Occupatione pro-
ventus, portuum, Fodinarum, & aliarum omnium
Circumstantiarum, obtentione esse meliorem, &
Comodiorem, exemplo proferunt Belgarum Confedera-
tos, Constantes, solij septem Provinciarum, ut vulgo
notum politos, eorum dicentium omnem potentiam,
omnemque negotiationem, in sola Confederatione
Consistere, que est interna Concordia, Amor Patrie
et firmissime Comera Arma, quibus deficientibus
vix est creditu possibile, sane Rempublicam ali-
quandiu Subsistere.

Hoc ergo exemplo Statuum Inlyti
Regni Hungarice animos movit, ad instituendam
quolitum

quo Civium confederationem impulit, qua sola median-
 te Regnum Hungariae consistere, et subsistere dicit,
 et omnia, quaecumque ab Hungaribus facta sunt
 occupata, et uno illis plura, nihil esse illa omnia, et
 posse, si jam Austriae depredate fuissent, moraviam
 occupassent tum esse absque confederatione, ac si nec
 Mantem Carpaticum ad se obtinissent, itaque nullam
 sinam esse, nimirum in Regno Hungariae sane
 confederationem dicens. In Anno 1704. Mense Novembri
 Ferdinandi Inedocti, ad petitionem Imperatoris
 Armistitio presentes, ibi residentes, Hollandi, et Angli
 referre de Magnatibus Hungariae, Habent ne inquam
 Instrumentum confederationis? Respondentibus
 ipsi Hungaribus, ita et Derfengio, habituri sumus bre-
 vi, sed adhuc aliquot episcopis singula desunt.

Hic et similibus, per longum, latumque
 propositis, et tractatis, et voluntate, et ammentia
 approbationeque suffragi Principis, et Universorum
 Statuum Hi Regni Hungariae, ad diem sequentem
 diem quippe 18. Mense Septembri transiit, et termi-
 navit. Approbante hoc et finium evadente suffragio
 Principe, ac omnimode iuxta praerogativam sanctae
 Nicolai Derfengii Institutionem, in negotio confede-
 rationis facturum Regno id ipsum iubente, ac pra-
 cipientis, ita ergo totius Regni auctoritate Prin-
 cipis facta est Deliberatio, ut pro die sequenti
 iuxta Regni beneplacitum, Principisque Approbatum
 Instrumentum

Instrumentum foederationis hujus conficiatur,
 Similiterque, Juramenti Formula, tam e parte
 Regium, Illi Regni Hungarice, tum vero e parte sel-
 tissimi Principis, juxta Consuetudinem, & Consuetudinem Regni tra-
 probatumque per Principem, et Regium omnes, inscri-
 tuatur, Conficiatur, Confirmetur, per se, & Archiepiscopum
 Regni, et per Secretarios Regni. Qui erat Chrysmosus
 Janochy Confessus, Suberiffus, et per Secretarios Regni
 Episcopus Hungarice Ordinarius, cana Mente, et Judicio
 juxta Conditiones, ac modos, a Comite Dersenyi, et
 auctoritate, et Instructione Regni, omnimode
 ijs. propositos, et in certum Ordinem digestos.

Die 18ta Septembris

Ita ergo, qua die, antecedente, per totum
 Regnum, in Negotio foederationis hujus deliberata
 ad diem, hoc est 18ta Septembris, sunt feliciter mota. Ab-
 sente enim, & Chrysmo, non presentante, in Conventu
 totius Regni, sub Prætorio Universali, hoc die, & hujusmodi
 Principis, Negotia foederationis, et auctoritate
 Principis, Puberante senate Michaelo Dersenyi.

Hoc enim die, prout, ut præterito
 oratione longa, lateque diffusa, lingua Vernacula
 missitata, multis exemplis, & hujusmodi adhorta-
 tionibus, Convocationibus, non aspernabiliter, ac die
 præterito, Regium Animas, ad universalem foæ-
 derationem hujus Dersenyi impellit. Quæ etiam
 Nationalis foederationis Nominata, et Confessus Regium
 omnium exstitit.

Itaque

Itaque ergo scriptum iuxta conditiones
 ac modos prescriptos. Instrumentum confederationis,
 formulam item Juramenti, tum a Sessimo Primario
 tum ab Universis et omnibus Hungarice Statibus, ex ordi-
 nis confederationem hanc admittentibus deponenda
 equè ad Auditum Omnium Vicibus duabus, per Secretarium
 Paulum Raday perlectæ, et omnibus Regni Statibus
 Majoribus, et Minoribus, et unicuique ibi presentè, est
 data licentia, de exigendo aliquo scrupulo, aut gra-
 vamine, in confederationis Instrumento, aut Formulæ
 Juramenti, non contentis, ita ut potuisset quicumque
 proloqui, de aliqua difficultate, aut controversia, sibi
 non placente. Saliterque ergo omnibus, si aliqui fuis-
 sent, scrupulis, et gravaminibus complanatis, et ad placi-
 tum, et libitum omnium conciliatis, Omnes, et Universi
 libere confederationem, hanc ingredi, et Juramentum
 iuxta prescriptam formulam deponere, nec ullam in
 ea difficultatem movere Universim saliter acclamant.
 Quæ ratione iterum Instrumentum illud confedera-
 tionis Noviter, per eundem Secretarium perlectum est.

Quod se sic habet:

Mi atól Specificals, Magyar Országí Statujok, és Rendek, ad
 jeb tudlara örök emleke, etül, mindenek nek az kilnek
 e Levelönnek rendelkezhen. Hogy minebusana, a'
 Szabadof Wraságra vágyadó Stuzsiai Ház, a Királyi
 Dylomat, Giti megsegefevel, által Sagvan, minden
 For'vényembes megvetven, és jol'le e Sajodvan,
 edes

édes Bazarlat, s. Nemzetünk, minden szabadságotól, nem
 csak megfosztotta, hanem emelk föbb tagjait minden
 fegytelenséggel üldöztette, és sokakat hősiülős vette,
 netes kínokkal, e föld szénéről, el törlemi nem irto-
 zat volna. A semmi fudálatos vezerléseből, azon
 fegytelen Uralkodás szabadságból, Meltóságos Fejedelm
 Rátoty Serent Hegyelmei Urunk o "Magyaga, ki
 szabadulván, és azon Hazánk szabadságát, el törlo-
 s. Akatlan véronket Homjubojo "Stupriaialbellen
 velönb együtt fogvert fogván, és már Parmadfel
 Entendöktöl fogva Gannoffan, Padalozván, e végre
 hogy ezen ügy dolgában, Hözönfegy aravattal, so-
 vabb is, amál jobb Rendteresejeb e folyo 1705^{is}
 Entendöben September Savának, Elfo "nájára, ide a
 Hefényi Mezőben Peneralis Conventusra, bémünket
 Pivogató Leveli által ögre gyüitke volna, Süfse-
 gesnek itéltük, hogy mindenehnek elöte, Egy ott sejer
 válagunk Magyaroknak, Abbi velönb együtt Hitter
 Confoederáln, Ezen Hazánk ügyet, valamedig Hten
 által, Régi szabadságinak, Sellyre hozásával, s. meg-
 nyerésével, Pivánt celyat el nem eri, nem csak az
 Sadi dolgokban, hanem az törvényes, Egybari, Po-
 litikai, és Aconomiái Alapokban is igazgassa,
 Hor manyozza, és velönb egyetemben által maga.
 Serent a jert, Hözönfegyben, és meg-egyes aravattal
 a "Prötitulats Meltóságos Fejedelm, Rátoty
 Serent Hegyelmei Urunkat, Erdély Országának
 válagat Fejedelmét, mine könté, és Confoederat
 Sasufolnak

Statuotonal Verlo. Sed montuete Vapstaniuk
 amin. Valaz totuicij. Metly Confoederationis
 hopy Angwat jobb Fundamentama, Nagyobb ereje,
 es alandofaja legyen, Gon Kiv'erthendo Elu'v'et
 Magaval ratificallute, es Stabilitate Lotarmab
 fetotte amab, Jelyebb Declarallt c'elya'ig valo
 meg tarafara, nem g'ab Magun'et, Tanem
 Maradehiukat, es Receporinhat ij, sub Poena
 perpetue Notae infidelitatis, & perduellionis in
 Patriam obligalyuk, es obftringalyuk.

Hoc perlecto, ante omnia, ante
 quam Status Juramentum deponere cepissent,
 ad Celsissimum Principem, in territorio suo, residen-
 tem, ex Confessu totius Regni, ad Invitationem, ad
 Bene Confoederationem, & depositionem Juramenti
 pro ipso Compositi: et Censura, et Auctoritate ipsius
 sunt ablegati, & quidem Stephanus Telezsy Episcopus
 Agrinensis, Comes Antonius Eszterhazy Generalis, Gervasius
 Daro Chebanus Petrozy, etiam Generalis, Confessionis
 Lutheri, Joannes Pargi Vicecomes, totius Chepensis
 Confessio Lutheri, Chebanus Jos, Vicecomes, totius
 Confessio Helvetice. Hij vijus Princeps, ex audita
 Legatione, libentissime se ipsum Regno obtulit, &
 promptissime, Bene Confoederationem ingredi,
 et Juramentum, secundum Formulas, et Auctorita-
 te, & Confessu Regni, Compositum deponere promisit
 ad Cuius effectuationem, diem 20. Mens Septemb. termi-
 navit.

San

Iam, a Principe relato Optimo Nuntio,
Comes Derceni, iterum Regno proposuit, Nomen sel.
Liffino Principi, inditum, itaque ergo, unversaliter
acclamatum est: Principi esse Nomen Hungarorum
Confoederatorum Duc. Hoc factu, per eundem iterum
esse propositum, ut scilicet aliqui haberent ne, ali-
quam difficultatem, aut aliquam controversiam
in hac Confoederatione, & formalij Juramenti, et
placet ne omnibus, et praeterea volunt ne omnes
deposito Juramento ingredi hanc Confoederatio-
nem? Ad haec Unversum Regnum, illa voce et
clamavit, Nullum esse scilicet, qui aliquam contro-
versiam haberet, placet omnibus, et ab omnibus
approbatur, Haec Confoederatio, per singuli omnes et
ceteri, absque ulla personarum electione, deposito
formali Juramento, volunt ingredi hanc Con-
foederationem.

Praeterea Resolutione sui, gratias
agente, et benedicente Regno toti Comitibus Derc-
eni, est Unversaliter deliberatum, ut prius
etiam Hattuum Vice Comitibus, ibi in praesentia Regni
deponant Juramentum, et sic in territorij sui, die
sequenti id est 19. ipsis adjurantibus deponant
omnium scilicet Incolae habitae Juramentum: ibi
enim in conspectu Regni, omnibus et Unversis Du-
ce, et valde longum & molestum: sic etiam,
Proclatibus & Magnatibus, cum civitatum Liberarum deputa-
tis sunt ter minati, ad diem 19. Sept: pro depositione
Juramenti.

Die ergo

Die ergo hac, ibi in sacramento, et auditu lo-
cuius Regni, jurarunt omnes Castellani Vicecomes, cum
binis, aut ternis Affessoribus, videlicet Nobilibus praesentibus
e. g.

Penerofy Dni Petrus Sirmay Vicecomes
Castellii Abauvariensis, cum duobus Affessoribus, Dno Chesba-
no Verady e parte Reformatarum, Dno Joanne Pruden-
fugor e parte Catholicorum, & sic de parte etiam
fuerunt iissemel Vicecomes Petrus Sirmay, sed
haec Religionis aequalitas, & Harmonia, non ubique est
observata.

Sic etiam Jurarunt Dni Stephanus
Soo's Rempliniensis, Dni Andreas Razintzi Ungvari-
ensis, Dni Franciscus Desoffy Carofien, Dni Joannes
Gorgei Sepusien, D. Paulus Marjaly Somorien. D.
Emericus Chent Petery Dorfodiens, Dni Nicolaus
Dilykci Deregiens Castellum Vicecomes, cum alijs
quam plurimis Horum Regni Hungariae confede-
ratorum ordinis sive substitutis Comitibus.

¶ Haec die, utpote 18. Septembris venit
quidam Legatus a Rege Sveciae, cum Comitibus Mi-
litum, aliquot Svecorum, & Polonorum, sed tamen
ij nihil certi, Magni momenti, aut memorabilis
adferens.

Die 19. Septembris.

Die hac Jurarunt omnes Castellani in
suis Sutorijs, per Deuria, adjurantibus illis Vice-
Comitibus, et jam Juratis Affessoribus, omnes ibi
praesentes

presentes de uno ad unum, nulli exceptis absque
 ulla electione personarum Nobilitatem Prærogativam
 habentium, in castro seu mansione Cottium Chronum,
 ubi erat unusquisque Cottium locatus et depositus. Si-
 nita Univerſorum Cottium seu ampliffime Regni No-
 bilitatis adjuratione, Sessio Publica, in loco solito
 est instituta presente Principe felfiffimo etiam,
 quo tamen silente, regni Omnes Comitibus Per-
 ſensio Comittente, quæ Statibus tribus Regni
 non dum Conſederatis, Juramentum esse Depon-
 nendum intimavit, quod etiam factum.

Sed Primus ac Eminentiffimus
 Regni Status, Status scilicet Cleri, non aliquid
 cens, in Univerſali Deliberatione, et Approbatione
 totius Regni, Authoritate sua, magnam movit
 Controversiam, nolens Juramentum deponere
 secundum modum prescriptum, more illorum
 scilicet Baptistico Conſcriptum per Omnes Sanctos
 et Beatam Virginem Conſormatum. Hanc Con-
 troversiam Maxime defendebat, et propugna-
 bat Epus Agriensis Stephanus Telchess, cui nomi-
 ne totius Regni dicebat, non esse hoc licitum Ve-
 nerabili Clero, taliter deponere Juramentum,
 nec esse usurpatum, nec esse possibile. De qua
 Interorum Controversia, magna inter Omnes Com-
 munitio orta est, quod etiam Comes Dersensy
 non minime

non minime contraxerit, dicent: Est Clerus Regni
 Status, tamen non vult ita, ut Regnum, deponere
 Juramentum, & quidem Primum Status, ac praemi-
 nentissimus, clamantibus Multum, & Majoribus Uni-
 versis Sottibus, praecipue Protestantibus, deponant,
 deponant, taliter Juramentum, si sunt Domini,
 & si sunt Status Regni, Domini, etiam Magnatibus
 quasi imposibile, tandem, Ipsi Juramentum depon-
 nendum dicentibus, illis tamen semper, responderent,
 sibus, Nunquam, nec in Dietis, nec in Electione Re-
 gum debere Clero, deponere Juramentum formali-
 ter, sed secundum saltem fidem Ecclesiasticam
 ad puritatem Conscientiae, Sic ergo etiam fiat ita,
 & non secus. Respondente Comite Derfensio, &
 Universo Regno Aulamense, non talem esse Nunc
 Status Regni, sed Confoederationem Nationalem
 quam Omnes, et Universi ingredi Volentes, absque
 ulla electione personarum, debent deponere Ju-
 ramentum, sed illi Nequaquam Volentes forma-
 liter, hoc est, ut erat descriptum, deponere Jura-
 mentum. Tandem Epus Agriensis, post multas
 contentiones, & Disputationes, totius Regni Aula-
 mationes dixit, Ecce, Omnia illa quaecumque
 ni formalis Juramenti continentur, ut: Juro
 per Aeternum Deum, Patrem, Filium Spiritum
 Sanctum

Sanctum, Sanctam Trinitatem, Beata Virgine Maria, et Omnes Sanctos illa omnia totum valeant, & tantum significent, quam ex puritate conscientie tantum si formaliter hoc modo Jurarent.

Quod tandem est illi Concessum, jurare scilicet per Solem puritatem conscientie, tamen primo Ordine, non deposuerunt Juramentum, sed promiserunt Statum Magnatum s: licet illi scilicet Clero debuissent precedere. Magnates ergo primo Ordine, deposuerunt Juramentum, et quidem priusmo, Primus comes Nicolay Bersemy, adjuvante omnes, & Univerfos tum Magnates, tum Civitatum, tum Vice Comitum, tum Praelatos, tum Civitatum Liberram Deputatos, Gregorio Patice Secretario Confessionis Catholice.

Formula ergo Juramenti, quam Omnes & Univerfi Regni Status deposuere est

Eni M. H. Eshözem, az Eö" Istenre, Pé" az Istenre,
 Istenre, Istenre, Istenre, Istenre, egy bizonyos
 örök Isten. Dolgozásokhoz Mariára, és Istenre
 minden benteire. Hogy a' szövetségek Nemes
 Magyar Haza Szabadságot, és Rendet, az Istenre,
 Istenre, Istenre, Istenre, minden szabad
 ságinak, és Istenre, Istenre, Istenre, Istenre,
 Istenre, Istenre, és mostan is, Ujoman meg erős
 Isten szövetségében, avagy szövetségében
 szabad alár

Szabad akaratom keréms bé lejt. Ezen hová
 et, mint tulajdon elmet, úgy befütem, és tartom,
 az ellen sem titban, sem nyilván, soha nem irak.
 Titállok, ha magam irakittalni tudnék, és vagy
 Gallanék, hi jelensem, és a hōz elebb (amandira)
 Lo Jantén eb, s. Hőverke, endő Régen, Magánate
 vejerlo" Fejedelmönknek tudára adom, abból sem
 mülejen hi nem álok, és az ügyet el nem hagyom,
 azt mindentör telley tebeffegemmel elő segetem
 és terzentem, az egy enesteféget, el tavorom, az
 egyeféget, mint Ezen hovásefegnek kethér meg
 tartom: Tot Egh - felet, a' Méltóságos Fejedelm
 met Rakoty Terent Uramat ö "Nagyságát
 úgy mint, a' Szabadságot, ö hve hovásefeg, et Ma
 nagyfag válatat vejerlo" Fejedelmünk és mérem
 befütem, Parancsolatnak engedelmkedem, ö
 Nagysága, és Ezen hovásefegnek, Barátinak Barátja
 Ellenfégek Ellenfége lenek, Urfő hgy Véremig.
 Ezen úgy mellett el nem hagyom. És mivel Ezen
 hovásefeg, a' Magyar Nemzetnek javára, s. Dol
 dogulására helyes, és Terlentéri, Mindeneknek se
 lette, az Paza - javát munkálkodom, s. amab ottal
 mára, igyekszem, és Valamit a' Conföderalt Sta
 luffok, hōz - aharattal hōtnel, vendelnel, és végez
 nel, hi gondolatok ok, felelem, és tekintet nél
 Pál, nem fah meg tartani, de minden erővel
 és tebeffeggel

éj te becéggel végbe vitté, éi igyechém, éj ezen hó"
 vesfégem mel, most y magamban et tökélem. Isten
 engem Ugy segéllyen, Boldoglágóf szűz Maria,
 éi, Hsternel minden szentéi.

Hoc modo Jurarunt, primum om-
 nes Magnates, Comes, et Barones, utpote Comes
 Simeon Forgach, Comes Anthonius Esierbary, Comes
 Stephanus Esaky, Daco Franciscus Klobuzitzky, Da-
 co Stephanus Petroczy, Daco Adamus Dalafa, Da-
 co Georgius Andray, et alii, quam plurimi, Comes,
 & Barones ibi presentes. Post hoc Juravit Clerus,
 juxta Puritatem suae Conscientiae, cum insertione talis
 clausulae, ut in quantum scilicet Eccl. Ro. Catholice
 non Contrariabitur, Jurarunt ergo Praelati, Epus
 Agricensis, Epus Tyrnaviensis, Epus Anzaniensis, Epus
 Samandriensis, Epus Rosonensis, Praepositus Cepusensis,
 Canonicus Vaciensis, Canonicus Tyrnaviensis, Canonicus
 Cassoviensis, et alii quam plurimi, Sustinentes Ho-
 nores, & officia.

Civitatum etiam Liberae Depu-
 tati ibidem post Praelatos jurarunt, adjurante eor-
 dem Secretarij, Iuxta formulam Juramenti pra-
 memorati.

Atq. absolutij, nihil aliud restabat,
 quam ut, Celsissimus Princeps, deponat Juramen-
 tum, Cujus Executionem ad diem 20^{am} Septembe-
 rium scilicet sequentem terminavit.

Post hoc

Post haec absoluta, eadem die felicissimus Princeps Virof Nobily, Prae eminentes, Pates, ex parte Omnium Religionum curavit convocari ex parte scilicet Papistarum H. b. Ex parte Lutberanorum G. Ex parte Reformatorum G. In chima Virof H. 18. Cum quibus de Negotio Religionis post absolutam Confederationem, inchoando, et de eius Complacatione, ne discurreret, et iuxta Animum, voluntatemque Regni faceret, in causa Religionis, de qua plura, et de eius tractatu fusius inferius.

Die 20^a Septemb.

Circa horam 10^{am} omnes et Universi Regni Status, in tentorium Regni publicum congregati, ibique more consueto Papistico scilicet Missa antea celebrata per erat enim dies solis, sive Dominicus: per Andream Petes Epum ~~Epum~~ et Propositum Agriensem, cum magno tubarum, Tympanorum, Fidorum, Cyraurum, Fistularum, & aliorum Musicalium Instrumentorum, iuxta inventionem Romano Catholicam clangore, strepitu, ac sonitu celebrata.

Qua Missa absoluta, ibidem apud Altare felicissimus Princeps, adjuvante eodem Memorato Petes, cum quatuor ceteris Parochis Missam celebrante. Juramentum iuxta placitum Regni Compositum, deposuit, cum Oratione piensissima, per Andream Petes, prolecta, & recitata sed per ipsum Principem felicissimum Composita.

In qua

In qua Juramenti Depositione pro-
mittebat se Regno reservare hanc Confœderatio-
nem modo institutam, Eisdem honoratiorem
Conservationem, præterea Bella, se iustissime dices-
surum, Jazige, fumano, tanquam Nobilibus, Opida sam-
pescia, et Hajdonicallia reservaturum, & Religio-
nem Primum Liberum Exercitium permittiturum, to-
tum dein Regnum, optime & Commodissime tra-
saturum. Cujus Juramenti formula est hæc:

En' Szédelem Rákoty Jereeny, úgy mint, az Haza Szá-
baszágaért Confœderált Magyarok Statusi, es
Bendeinek válatott ve'érlo Szédelme. Eghuyem
az Elo' Istenne, az Pi' Hya, Szu, Szent Péter, tel-
tyes Szent Háromság, egy bizony, örök Isten,
Sodvagságos Szűz Mariara, es Istennel minden
Beneire. Hogy Ezen Confœderált Nemes Magyar
Haza Statujnal es Bendeinek, es Istisriai Ház-
ákkal, minden meg bántodott Szabadságinak, es
Sz'vényeinek, helyre álltására, ohue Pótett, es
mostani' Njoman, meg erőfeszített Szövegeket,
mind tulajdon életemet úgy bejűtöm, es tartam
azt fel bontani, vagy az ellen járni, sőt vagy
nyilván sem Herezete, sem engedek, sőt tellyes
örömmel, es tebefféggemmel, az t' Segétemi, a hoz-
töljö' Confœderatujolot if Herezni, a hozottunk
való

való Egyfaját, mint Gen. hóveségnek keltet, kívánt
 lehen, meg tartani, de másként meg tartani igye-
 kezem, ezen, és övé hóveséget Magyarfaját, Ha-
 zánk Szabadágában felvett ügyei és nem hagyom,
 igazán vezerlem, és a Konföderált Statuffokat
 úgy mint, az Egyházi Rendet, Urakat Nemfeles Ha-
 zánk Szabadágában, a Nemes János, S. Hunor,
 at, Bajó és Mezei Szabadágat, Egy Hóval, mint
 az "övé hóveséget Magyarfaját, minden Ne-
 mesi Vitéz" Házakért, Legyverleso" Rendek,
 Házakhoz, Jörvényes Szabadágában, S. Igazága-
 ban, hűnek hűnek arobatt, Jörvényes Brivitoliumi
 ban, Szabadágában, Sem kívánom, Sem engem
 sőt azokban általában, S. meg tartani tartom.
 Nevezetesen pedig a Religiókból, olykor pár-
 mázni hűket diffidenciának, el tartására, és
 az hűbeli egyfajának Nevezetesen fogadoni
 hogy az Országban bévett három Religiót, maga
 hűket Szabadágában meg tartom, és másként
 is meg tartatom, sőt Valamit ezen Konföderált
 Statuffokkal hűk aláráttal Hátunk, rendelünk,
 vezerünk, az nem fát meg tartani, és tartani
 de helyes erővel, és sebességgel vezerünk, és hűmi igye-
 kezem. Hűre engem úgy Segélyen, a Dolgozó,
 góf Sz. Maria, és Istene Minden Jentei!

Luo

Quo depositis Juramento Albanense
 Archiepiscopus Agriensis, longa Oratione, in Gerarda,
 Sane Lingua vernacula ei benedixit, affirmavit
 Eum sui omnibus Moysi, in tota vita peregrina-
 tione, electione a Deo, et omni episcopo Sybarice
 similem esse Principem Congregans, et materiam
 Principi egit gratias, pro sui Regno obligatione
 et nomine totius Regni, Regnum ei obligavit, ob-
 sequiosam, et ad eius servitium paratum. Sua
 ratione ipsius finita, Illustissimus Princeps est
 elevatus per Generales, Comitem Nicolaum Dex-
 tery, et Comitem Generalem Exterhazy, tribus
 vicibus acclamatumque, ab universo Regno Vi-
 vat, cum Tubarum, Impatorum, Sigularum
 que clangore, ac Sistrum, est porrende, acclama-
 tum Vivat Vivat!

Jam tota absoluta confederatione
 tota hęc confederatio, cum formulis Juramenti
 in unum ordinem est redacta, authenticata,
 ratificata, stabilita, protocolata, per Prin-
 cipem, et per omnes Status consignata, et sub-
 scripta, sigillis suis propriis, et manibus firmata,
 taliterque hęc omnia conclusa.

Melly Hisonher, hogy e Berentegey
 meij hōtt le tettal, annak Nagyobb Bizonyosagára
 Gen Conf.

Quoniam confederationalis Levellonket a' Pralatuni, et
 Nri Karutok, magok pefeny eitkel, többi pedig ren-
 gerent Varmegyeknek, e' Kiralyi Varasak nak, e'
 sen kerent, mivel nemethy Nemes Varmegyek, e'
 Kiralyi Varasaknak e' Ellenjeg' fej' enel' levén
 Vigode presentium anni Gilattat nak, h'c' által, e'
 az Nri pefenynek fin altatásá'ra fel' s'at adésatnak.
 Jelenak Deputatusai ipvalij pefenyekbel, e' ca.
 jat' re'önk' Subprijtigiával' is meg' eras'ettük.
 Holi' Pefenyi me'öben Celebrat' Generalis san,
 ventusból, Lent' Mihály Savának Hus'adig Nap,
 já'ra, Ger' Se' h'az' öttök' E' tündöben.

Post hoc Cessimus Princeps Uni-
 versum Regnum confederatum, omnes & Univer-
 sos totius ac Convidium invitavit, in Tentorium
 Regni, ibique Universum Regnum, ibi present lau-
 rissime ad Oternam memoriam Convidavit se-
 vivat, Vivat, Vivat, Cuius Convidii apparatus
 bre' breviter duci deponere.

Proter Pane' Vulgare' erant ply
 quam 2000. Vinum, proter Vina Dominorum
 Dolij Debreinensib' 15. Amyxer, 200. Palline
 330. Amatej 110. Palline Indice 34. Ova 1200. Dutini
 100. et pondo 100. Mellij iusta 20. Aceri iusta 180.
 Salij centenaria 3. Larinae se mellarig' pro fer-
 calij Cubuli 3. Larida 3. Dovej pingvissimi 6. et q'
 ni 50. cum plurimis accidensij, alij Culinaribus
 sic non commemorant.

Eodem

32.
Eodem die, audita fama transgressio-
nis Armade Saporca per Danubium, sub Generali
Herbaville, Castra metante, ad Stationem Pom-
ba sis Danubium: Qua ratione Generalis Antonius
Esterházy e conventu Virgine abiit, ad Regimen
Tuum Bellicum, Germanij Obfidurus, nec eos propius
missurus.

Die 24te Septembris.

Refecta confederatione, Regentibus
Celsissimum Principem, & Dnos Magnates, Protestant,
tibus Religionis negotium est inchoatum, arduum,
et difficile, nisi se continent. Questiones, quod Clerus
et aliqua pars Magnatum non lubenti, sed facto
animo assumpsit Dnos Magnates, subinde infes-
tantibus Prelatis, nec Religionis negotium assum-
mentibus, nec assumere volentibus, tamen post
multas Evangelicorum querelas, multos discursus,
multas Instantias, ex parte aliqua, est preliminariter
assumptum, et tractari coeptum.

Romano catholici ergo Prelati
scilicet Magnatesque, cum aliqua manu Nobilium
Consistorium privatum instituentes, de qua
religione discurrerent, multum tractantes, de par-
titione Ecclesiarum, Donorumque Ecclesiasticorum
ut scilicet pars aliqua cederet Evangelicis, pars
vero residua catholici, quod etiam acriter, & fortis-
sime, immutabiliterque inter se deliberarunt
nec secus se facturos resolverunt.

Quam Inten

Quam Intentionem, & resolutionem satis
 licorum percipientes Evangelici, Civissime multa
 projecta, & ratui factis obicere, enumerantes
 Conpendiose, et generaliter omnes eorum persecutiones
 omnes cleri iniquitates, omnes Evangelicorum persectio
 nes, omnes ab antiquis temporibus calamitates, et vi
 ditandines prope presentissimo bello Hungarico
 duntaxat Evangelicorum arma regere, omnes Evangelic
 corum tremuli, omnes Victoria videntur, et ab omnibus
 propiciuntur, et contra, ne in Centesimo quidem Gra
 dum Catholicorum, que et his similia, hique multa
 plura, et Majora, Clari tamen Cleri, animum nihil
 moverunt, Sic & Magnatum aliquorum. Clero addictos
 sed Magnates plurimi, quorum hoc intererat, rem
 & Negotium, aliqua Limitatione indigere dixerunt,
 Evangelicis esse impossibile, ut omnia, soli duntaxat
 Evangelici obtinere possent, Catholici autem nihil
 ad quod projectum, multa Disputationes, multique
 discursus orti inter Romano Catholicos, & Protestant
 es, tandem Celsissimus Princeps, post Multas discuta
 tiones illorum, omnia gravamina Ecclesiastica
 in Generalibus terminis adferre iussit, quod
 Celsissimi Principis mandatum Civissime exequentes
 Protestantes, Generaliter omnia gravamina, & disci
 cutantes Ecclesiastica Celsissimo Principi, iuxta posu
 latum Ipsius tradiderunt, ad quod aliquam parti
 cularem, et non absolutam relationem, daturum
 ad diem

ad diem sequentem, diem scilicet 22.º Sept. termina-
 va. Sed intermissis, hoc die Religionis negotio licet bene
 maxime confecta, et discursus, de negotio Hungarici Regni,
 de novissimis, scilicet rursaribus, et de transgressu
 Armadae Germanicae per Danubium, quae ad Pestum
 nunci confidens, iam motus, et duo jam, a Pestano Mil.
 haria profectus fecit, et tendit, ad succurrendum Tran-
 sylvaniae ibidem Generali Rabatini, ibidem residenti,
 cum militia Germanica, et proxime ad vastanda,
 et depredanda Opida, Haros, Resphem et, ideoque
 erant confilia, et tractatus, de Germanicis, illis adven-
 sis, et de Comitibus quinque et viginti, Sic hic pra-
 sentibus, illas deferendis, et integris, castri Sic
 suis illas transnigrandis, quae Praetoribus in res,
 Magnates aliqui, ita et Comes Nicolaus Derspenci
 Casu Cleri, maxime suadebat, et hac ratione
 Bobiera, ut Negotium Religionis negligatur,
 et differatur, ad Ulteriore Regni dispositionem,
 nem, saltem propter avaritiam Cleri Ecclesiarum
 et Dona Ecclesiastica, ipsa adjacentia, insatiabiliter
 possidere, et usurpare volentis, quos tamen selis
 simus Princeps, cum quibusdam Magnatibus
 et Maxima Nobilitatis copia, non suadebat, nec
 approbabat, ea propter nec est deliberatum, nec
 suadebat est authentice Conclatum, Valens selis,
 simus Princeps, in conventu huius, Omnia Regni
 Negotia absolvere, et res bellicas, negotiaque
 cum hostibus

125.
cum Postibus advenientibus peragenda, Generalibus
Dellis Militariibus committitur, qui sunt in castris,
sum Permanens, cum Capis Hungariis, ut post:
Dno Alexandro Karolyi, Domino Antonio Esterhazy
Joanne Dattyan, Ladislao Ogkay, aliis inferioribus
ituri.

Die 22^a Septemb.

Matutino diei tempore felicissimus
Princeps, cum omnibus Catholicis Clericis, magis
nam Confessorum privatim habuit, Clero semper
Præsentibus intensissimo, et negotia Religionis
dividenda, et super partitionem bonorum Ecclesiarum
licentiarum affectante, quibus etiam Clementer Prin-
cipis reposuit, quod Evangelicis tristissime, nec pro-
vatis cessit. Post hoc Universale, ac Publicum
iudicium Confessorum, in quo ante omnia felicissimus
Princeps, oratione Lingua Vernacula Composita per-
oravit, et omnibus, ac Universis Regni Partibus Nego-
tium Religionis nunc temporis tractandum divasit
a regente Dietam fama, profectus, et progressus
Permanens, quin potius alia augere, et alio
tempore assumendum dicit. Quod altim ex fletu
factum est, et in odio adversus Evangelicis
est, et illis Tabula, ad quod Principis Natum, et dis-
vasum Alexander Blatby Confessionis, et liberis
tunc Vir Nobilis, et Gregorius Pury peritus Romanus
Universitatis

Universitatij Evangelicæ Acciter respondit, et
 Negotium Spirituum, negotio Corporis prius esse dixit.
 Vulnus quæ Spirituale, vulnere Corporali, tardius
 sanandum esse pronuntiavit. Ad quæ ipsius Verba
 Generalis Supremus Comes Nicolaus Dercfensyi Nimi-
 um Conturbatus, et ea Nimum Contraxerat, et
 eum, cum quibus loquatur perquisivit, ac interroga-
 vit, Ille respondit Auctoritate, & Instructione om-
 nium Protestantium se loqui, & Religionis Com-
 munitatem, ab Universo Regno petere, ad quæ
 satisfactionem, ab Universo Regno petere, ad quæ
 magis Conturbatus, sed tandem Clamore om-
 nium Patrum Sedatus, aliqui clamabant, et
 Alexandrum Blatby Defensorem, aliqui Conitem
 Dercfensium, ne irascatur rogabant, valiter
 ergo lenitus, et via sua exiit.

Sed tamen pessimum Princeps,
 Clerus, et omnes Carolici Censere videbant, ut
 dictum est, et Defensione Cleri, ut prius, Sostem
 Regno supervenientem, et Universæ Hungariæ
 flammam, eodemque minantem adesset, et
 illi assistant, et victo Soste Patiebant, et om-
 nia omnes, sed Soste superveniente, et rerum
 potestate vacui parentabant, quod Sostis Vali-
 dum et formidabilem erat Argumentum, si res
 in eo subsidisset, ut Militia Hungarica
 Castellis illis, hinc residentibus formidabilibus quæ
 Sostis indignisset. Sed cum nulla fuit necessitas
 Forum factum

Porum fortissimè illuc eundi, et hosti ostendendi, idcirco
 fuit tantum Politica ratio, et factio Regni Cleri et
 cogitata, ut scilicet Convocatus Sic Universalis Regni
 dissolvatur, et Negotium Religionis negligeretur, ac
 ad Ultriorum Regni dispositionem relegeretur,
 et Ecclia eoque cum pertinentiis, a Clero posside-
 rentur.

Ad subinde clamante toto Regno
 Protestantibus scilicet, qui Maximam Regni par-
 tem efficiunt, ut Negotium Religionis presuma-
 tem efficiant, ut Deus providebit de rebus Mi-
 litaribus, et dabit profectum, et felicitatem ve-
 rum Bellicarum, et Victoriarum Triumphumq;
 super Hoste Germanico. Sic ergo Intentio illa
 Celsissimi Principis est immutata. Non parum
 dolente Clero fuit Deliberatum, ut etiam post-
 hac, ac ante hec Negotia Regni tractentur
 inter que etiam Religio.

Tandem ex consensu totius Regni
 dixerunt Omnes Deputatos Viros Certos Nobiles
 ac Eminentes Juris peritos, esse eligendos, ad
 latum Celsissimi Principis, que Negotia Regni
 simul cum Celsissimo Principe tractarent, et
 perficerent, quod Comiti D'excelsiis, absens
 aliquas, Sic negligendas difflicuit, tamen om-
 nes, et Universam eo Convenerunt, ut ex omni-
 bus Comitibus Permi deputarentur, per
 equalitatem

Aequalitatem Religionis, unus scilicet Catholicus, unus Reformatus, unus Luthericus, et sic ceteris pro Libitu suo Illustrius Princeps, quos vellet eligeret, et ad Latum suum Confisteret, ad tractanda Omnia Regni Negotia.

Horum Deputatorum, in Omnibus Cottibus, Constitutio est terminata, ad Poram Tertiam, ejusdem Diei. Quo etiam tempore designato, et Libera Cottuum electione, sunt Deputati Constituti, ex Omnibus Cottibus Tres per Aequalitatem Religionis, ita scilicet Pro Cottu Templinensi Tres, quippe Baro Franciscus Plobusky, e parte Catholicorum Andreas Firmay, e parte Lutheranorum, Franciscus Palambos, e parte Reformatorum.

Die 23^a Septemb.

Illustrius Princeps convocavit Omnibus Catholicis in suum Tentorium, ubi privatim, cum eis, de Negotio Republice sed maxime de Religione Consistorium habuit, pretendente Senex, Clero Ecclesiasticorum Donorum partitionem.

Post hoc Universi Regni Hungarie Status, publicam Sessionem habuerunt, ubi Illustrius Princeps, ante omnia Episcopi, sola supplicatoria Hajdonicatum Oppidorum perlecta

perfecta, in qua oblatio, suorum servitorum
erga Principem Continebatur, et quia sunt res
partium, ad eoque, erga hanc Principem Electum
Scilicet Regni Transilvanie, quibus Princeps Cle-
menter, et cum sui oblatione respondit.

Post haec Univerſaliter ab omnibus
est deliberatum, ut deusati illi Viri Nobiles
die Antecedenti, die scilicet 23. Sept. Constituan-
tur, sint vero factum deusati, horum scilicet
ex quibus Comitatibus sunt emissi, qui Negotia so-
mniatum peragant, de ratione Portarum, et de
ratione aliarum occurrentium difficultatum causarum
concludant, et si sint, cum Instructione, et aucto-
ritate, totius totius emissi, utque suffragium
et debeat, totius tantum valeat, ac integri
totius, officiumque gerant totius Epiſcopi dem Univer-
ſitatis, quos Regni debet, etiam festissimo
Principis Numum parant, a quo etiam approba-
tum est, quae ratione istius Princeps Brasili-
dram deusati illi totius, emissi, nempe
Regni Mandum Sancti, Regni Cancellarium son-
festum, et Liberrant, et ut quotidie, Privatam
in eodem Consilio, Sessionem habeat, de
Portarum suarum necessitate, et concertet
impofuit, quod etiam factum est.

Inter haec

In hac locum Radamby Sa.
 millime, nomine totius Universitatis Evangelicæ
 Selsifimo Principi negotium Religionis protulit
 et juxta promissum ipsius Selsifidini, replicam
 expectavit, cui etiam Selsifimus Princeps Clementer
 respondit, et jam Replicam esse paratam, sed ad
 huc imperfectam, et quo casu, perficiendam dicit
 Præsentibus enim Ecclesiasticis, a Deputatis, Prae.
 latis, & Magnatibus Selsifive tractabantur, &
 que dabuntur Evangelicis, que ve manebunt Selsi.
 hic deliberantur, & ad aliquantulum expectan.
 dum Evangelicos rogavit.

Eo tempore Selsifimus Princeps
 Generales Militie, et officiales Supremas prope
 multas calumnias, & contumelias, valde acriter
 reprehendit, et propter Convicia, plurimique
 eorum Maledictiones arguit, dicens: Quomodo
 prius et probus Miles esse possit, cum eorum
 officiales, imo Generales, sunt impij, improbi,
 & quidem specificè somitem Desertionum
 maledictionis accusavit, et Calumnias, Sem.
 per eum solum fuisse, tum ante peregrina.
 tionem, tum in peregrinatione, tum hoc
 rerum statu vigente, Convicia tacem, esse
 dixit. Ad quod Comes Simon Torgau

respondit

respondit: Selsissimi Principis Militis sunt
sates, prout equi Monachorum, quia si Bis pul.
Ira, et tenia vna loquatur aliqui nihil
officiis, sed si malebuntur, et Conviciij,
plurimum, et in... efficiant Mili.
tem qua... Laudaeffimay

... Caro Franciscy Pilo.
... Magni In.
... Univer.
... Principem aliquem
... Regni, qui son
... omni... Regni charibz, qui son
... Principes essent, et quafice.
... in Negotij omnibus
... Politicy, tum Ecclgiasticz, tum Oeco.
... enim tantif
... in
... adessent
... qui ex
... per
... An.
... 22° Sept^{is} / quod ipsius consilium fo.
... propter iram, &
... vanorem

pamborem in Rhabusurum d'pliciu. Sed
 tamen ~~...~~ unum placuit, ob
 aduocatum ~~...~~ in eum bende
 aduocatum ~~...~~ in eum bende
 tam ~~...~~ hanc
 Conule Deryferis, us ~~...~~ tandem ut,
 canque plura ~~...~~ Bernagis, Nuneque
 Sator ~~...~~ et ~~...~~
 sua aliqui ~~...~~ et per Paulum
 Raday legi iussa, et quidem ~~...~~ Dec
 genji, Epim Andream ~~...~~ Sepu
 num ~~...~~ et ~~...~~
 Adamum Vay Julia ~~...~~ Andream
 Arman, Marguim Gerharot, Labsonly,
 Seybanam ~~...~~ Paulum Raday ~~...~~
 um. Hoc ~~...~~ quod tamen
 non ~~...~~ de hoc Regni so
 lary deliberatio, et constitutio ut infer ~~...~~ ga
 tobis ~~...~~ s. Nicolaum Deryfer
 Confus ~~...~~ in Epidem Tentorio, ut consilio
 rum Sabians indicavit, de officio Gryus
 Senatoratus futaro.

Eodem

Eodem die solemniter fuit in par-
 terium Hungaricam, antea Permauricam, jam in
 Hungariae Regni, Nationis Permauricæ
 Nationis Decretis, quatuor Vicibus cum Potam
 infidelitatis, et proditionis, in Regnum incuery.
 Et ad semp. gratia donatus fuisse non potest
 propter correspondendam cum Permauricis, et Regolis
 Radium factam proditionem, ac in literarum
 Permauricæ datam, propter sectionem et illas de
 dispositionem Civitatis, in Regnum, tandem natus
 in Mitis, et in globiis, et in Regni, ultimo
 Supplicio affectus est.

Die 24. Septembris.

Die memorata Congregatione
 Publica, in aula Palatii instituta, in qua Hottus
 vel potius, et alii, horum Potam, tenent illi de
 latu quos Hottus, ad negotia Potam, graviora
 et difficiliora peragenda, per Regnum, et
 giorum, Constituerunt ante festum, et Primijem
 et Anis, et in Regnum, in ordine, et regnando
 enumerarunt, iuxta sectionem, et Potam, suorum
 Potam, et alia, et alia, et alia, et alia, et alia, et alia,
 in vigente factis, et in, et in, et in, et in, et in,
 per Regnum, et in, et in, et in, et in, et in,
 et ab

et ab iis factas mortificationes, Suspendiariorum
 Exhibitiones, et Missiones, aliasque, quam pluri-
 mas omnes accidentes, aut accidere possibiles, non
 tantum molestias, que tum ab Polesibus Campestribus,
 tum vero Praefidiariis, tum ab Hungaris
 Campestribus, et Militaribus, tum ab Pugaris
 Praefidiariis peractae sunt, ea omnia Numeraverunt,
 et in particulari, etiam Comptarunt,
 aliqui vero Actus, modo etiam super Subjectis
 Polesium Injuris, et eorum Depredationibus, et ex-
 cursionibus Exempli gratia Hecum Polesium
 Pestiensem, Brensinensem: & C.

Hec Omnia Computando, sommu-
 merando, et cum omnibus Hilaris per Depu-
 tatos, enumerando, sunt tradita Polesium
 Polesium, ut post hac Polesium Polesium
 eorum dicitur, et Usus multos eorum agrava-
 tionibus, et proportionaliter, de iis Judica-
 re, et in quantum expendere possunt, aut
 non possunt, quos Suspendiariorum dare, aut non
 dare, quos Militum Quartersia Sufferre, aut
 non Sufferre, et alias Comunes toti Regno An-
 gustias, aut molestias, aut Contributiones
 possunt ne

possunt ne pati, aut non possunt, et per omnia
 et his similia, hincque magis, et difficiliora plu-
 rima postea effectibus, Penitus, recedere, et de
 ratione unquam aut illi similitum hinc, possit
 diuina, et sic ad intentionem alii accipiat,
 bus, que proprietas, et deest, gravare, aut
 agrationem eorum, continere, vel in persona
 sua, vel per decessum, suum, aut eorum dele-
 re, et sic, hinc, et deest, unquam
 et sic, hinc, et deest, unquam
 et sic, hinc, et deest, unquam

Etiam in parte hincque
 deputate, privata sua, aut hinc, privati Sabue
 eam, Consistoria, tum deputati illi, per se, et
 in Penitus, in officium Consistoria, aut
 tenentur, de negotiis Consistoria, incum-
 bentibus, aut incumbere possibilibus, tum vero
 deputati, hinc, et deest, eorum
 Legatione, Idem, hinc, et deest, Requiesculla,
 et de eadem hinc, et deest, tractantur,
 et eorumdem officio, hinc, et deest, et Connu-
 merantur

Die 25. Sept

Die 25. Septemb.

Non comparere in Consistorio felfij
 hinc Barucy, Praef. de ... et ...
 Regni, nuncius proprius ...
 rum Daniel Dubouché, qui Hottuy, post Mullot
 discursus, et ... Nobilium, in Lexis Claf
 Sep. ... dixerunt, ut ... Hottuy, qui
 puerunt demum passi, magis ...
 dentioribus molestis apparet, ut Cottuy, ut effem
 in prima Classe, et ordine, ut ...
 positus, Hottuy Responfus, Cuius ...
 sive saltem pagi integri, qui Mullot molestis
 affecti fuissent, in ordine, post hunc Responfus
 cupit quinquaginta pagi devastati sunt: ut
 nifemet quidam Nobiles, testabantur: 15
 proportionaliter transfinitis, qui mo
 do etiam Responfus patiuntur infirmitas, et eor
 expositi sunt in ordinatione. Post hoc, iuxta
 major rationem, alii sunt dispositi, et in Lex
 taf Classe, redacti, ita ut postea, et plus oner
 Tabentibus

Habentibus, detrahentibus, et minus Oneris, mo-
lestieque Habentibus addoretur, haec taliter de,
liberata sunt, per Universum Regnum appro-
bata, et Celsissimi Principis Consensu confirmata.

Quo facto Andreas Petrus Electus
Eius Inveniens intraivit cum Rege, et factus
Depositorum, seu Consiliariorum, seu
Senatorum, circa Celsissimi Principis
quos Celsissimus Princeps, cum Privato fons,
superioris Magnatibus scilicet, et Clero consulti.
sunt. Non. Anno. 23. Apr. Comotaverat. Super
quo tandem, totum quoque Regnum consensit
approbando illud, quorum Catalogus est per,
factus, per Secretarium Joannem Papai
et Patibus omnibus, et ex Cottibus donec is
Omnes Viti preeminentes eo continebantur
usque ad Bersaniam dicitur, quibus ex Autho-
ritate Regni, Compendiatis decem fuerunt,
usque Numerum quinque, quatuor.
Ex Patibus scilicet Brachia, Novem,
Ex Magnatum quindecim, et Nobilium
Triginta, quibus etiam et Consensu, et appro-
batione Regni. Non representante etiam

Principe

Principis et Baronis hinc inde, et authentica,
Constitutum est, esse dictum Regnum viginti quatuor

... Item Medios Regni, et idem per
legem anni 1519, art. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50.
Hungarice, et hanc Cliticam Cleri tres, Episcopum
Episcopum Agrippensem, Archiepiscopum
Episcopum Chyavensem, Sebastianum Hej...

... et Scutu Magnatum Novem
Comitem Wistaram de Berghem de Stey, Comitem
dem C. canonem Georgio de Gines, Comitem
Alexandrum Harol de Nag Harol, Comitem
Antoniam Esterhazy de Palanta, Comitem
Franciscum Barlosy de Pala, Comitem
Galy de Beresheg, Comitem Danielum Esterhazy
de Palanta, Baronem Sebastianum
Baronem Laurentium Fay, Marquis...

... Et Scutu Nobilium conjuncta
cum... Virgo...
per equalitatem Religionis, ex singulis quatuor.
quatuor, et Reformatis quatuor. Quorum
Primus, Generalis Dnus, Franciscus Palamb...

Religionis

Religionis Reformatæ, ita ex Advocatis Vay, Pau-
ly Pyörhi, Rejsam, Poo, et parte Reforma-
torum, et sic partem ex parte Catholicorum
quatuor, et ex parte Lutheranorum quatuor

Itaque itaque Conclavum ad rei huius
declarationem ab Universis Regno, ad felicissimum
Princem Ablegati sunt denominati Doro Francis-
cus Hlobitzky, cum Prælato Uno, Andrea Razinski
et Alexander Blatky, et quibus Princeps percepto
Regni Nuntio factum Regni, valde laudavit, et
Consensu suo comprobavit. Cui relato Nuntio, iterum
sunt missi per Regnam, ad Princem Legati, Doro
Godofredus Hellenbaech Administrator, Nationis
Permanice, Bartholomæus Hungaricarum Doro Lauren-
tius Fay, et Petrus Kirmay, omnes Religionis Luth-
erice, tali cum nuntio, ut Deputati, seu Confilia-
rii illi, debeant tractare, de omnibus Regni Nego-
tiis, ad quæ tractanda, plena auctoritas danda
est illis, et Plenipotentia, quibus auditis felicissimus
Princeps est valde conturbatus, qua ratione, ob
legati hi tali cum relatione redierunt, ut scilicet
Princeps admittendo hoc, quod tractare debeant
Confiliarii illi, limitative de Omnibus Regni
Negotij, in eo Regni industriam laudavit, in-
terim tamen conturbatus est.

Ad quem

Ad quem benivolum e Regno Noviter
 sunt Allegati Stephanus Teleky, Episcopus Tyrnavoriensis
 Duxo Pongracius, et Joannes Somessy, Dominus
 iurisy et alii. Quibus dicitur seipsum
 Principis, et tandem sedatus, et Regno nunciavit,
 illis consiliarios non debere tractare de Negotio
 Religionis, sed de alijs Regni Negotijs. Erat enim
 disgustatus ideo, quod putaret illis consiliarijs
 debere tractare, etiam de Religione. Hanc pa-
 labat mentem Regem esse, sed per legatos
 percipiendo rem, illi venit, qui cum
 relatis Principis dicitur profatus Senatorem
 Regnum Salarium, seu Honorarium Annuatium
 dandum 1000. scilicet florenis deputavit.

Ad Cujus etiam Relationem
 Regnum absque Consensu Principis factum
 volens. Sunt Allegati a Regno ad Principem
 profatus Andreas Bely, cum Daxone Francisco
 Reay, cum Joanne Radvany, et Georgio
 Perhaz, ex quorum Relatione percepta Prin-
 cess Regni Decreto, et instituto illud collaudavit
 et Nimum approbavit, surque Consensu
 boravit ut Universum Regnum, ad dies 26. hujus
 Foram & ad Consistorium Publicum invitavit.

Perfectus Sij

Perfectis hinc Deputati illi terni,
omnium videlicet summum, habuerunt in eodem
Sessorio Publico Privatam suam Consistorium
cum Praeside suo, in quo sunt absoluta Portarum
Commutationes Concluse, ratificate, & consensu
Principis approbatae.

Die 26. Septemb.

Sessione Publica hac die, ob causam
neglecta. Privata de Religionis negotio insti-
tantur Consistoria, Evangelicorum Consistorium
omnium Reformatorum scilicet, & Lutherano-
rum Sessorio Dni Daronij Chybani Petro-
polskionis Luthericae, officio Generalatus
Militiae insignitae.

Ex quo Protestantium consensu
excluebantur, et eiciebantur omnes catholici,
et hoc est publice proclamatum, ut si aliquis
et catholicus inveniretur, ignominiose eji-
ceretur, quia etiam catholici, et sui con-
sistorii privati excludunt, & repellunt Evangelicos.

In qua Protestantium congrega-
tione tractabatur, de Religionis negotio, et
Luthericae, cum Reformatis, semet ipsos con-
juncterunt.

conjunxerunt, ut in omnibus, se ipsos mutuo ju-
 varent, et Reformatorum negotia, a Lutherani-
 bus aequè ac sua tractarentur, et e converso Luthe-
 ranorum, a Reformatis, et sic duos conjunctos
 esse firmiores, uno aliquo alterutro, ad quod per-
 gendum, et reservandum, se ipsos Protestantes
 nec seey facturos mutuo obligabant. Itaque
 Nomine totius Status Evangelici s. Non memo-
 rando, vel Lutheris, vel Reformatos, sed simul
 junctos Protestantes: Omnia Prava mina Ec-
 clesiastica Evangelicorum, in Unum Ordinem sum-
 mæ redacta, et congesta, nulli ommissis difficultati-
 bus, aut Molestiis. Præterea autem, de rebus
 Politicis est tractatum, et discurrebatur per
 Male contentos Lutheranos, ubi Comes Ladislaus
 Zentovani Consiliarius Vaniensis Exercitien-
 sis per Perennalem Permanicum Karaffa insti-
 tutus anno 1687. Ubi Comes ille est nimium
 accusatus, et omnia ejus facta horrenda, cum
 deley Processus, executiones ineffabiles, sunt
 et Catalogo prænarrata, per Joannem
 Sargy, ex Eodem factu oriundum Lutheristam
 s. Cujus etiam Fratrem vita privavit, cum
 Patre

Patre, Joannis Radwanby, et alij pluribus in-
 terioribus, quos Patendij cruciatibus, forporij et
 pansione, ferro forporij candentis aduisione,
 Unguium forpicibus ignitij demptione, Casturni
 Hispanici pedibus applicatione, et alij Torren-
 dij s. quibus Pietas abhorret. Cruciatibus oc-
 cidit, aut occidere iussit, per tortores, et carnifi-
 ces.

De quo, pro illis, et pluribus factis
 est Deliberatum: ut Ille, aut Infamis, propter
 illa recederetur, aut Donis omnibus privaretur
 aut Sanguis, pro Sanguine Rege Dei, et Rege Reg-
 ni effunderetur. De quo etiam Instantiam
 Celsissimo Principi introponere decreverunt
 et Concluserunt.

Contra Principem in Pentaxio
 suo cum Clero, et Univerfo Sætu catholico pri-
 vatum habuit consilium, et clusis, et ejectionis
 inde omnibus Evangelicis s. tamen Uno lati-
 tante ibi, et omnia eorum consilia percipien-
 te. Ubi Sætus Magnatum, sed potius Sætus
 Sæxi, acriter de Religione tractabat, de Templo-
 particione, et Donorum iis adjacentium di-
 visione, quibus maxime flexus inhiabat, et
 Specificæ

& specificè de Templo Caroli-Batalienfi, in folla
 Templiensi, ubi magnum Refarmatorum
 Collegium, de quo, cum multum tractatum fuisset,
 et ex voluntate sua, & suavis Cleri dixerit,
 se amplius Templum illud non rediturum Evan-
 gelicis, sed potius simile aedificaturum, scilicet
 esse ibi suam Residentiam, et ibi esse suorum
 Primorum funera, de quo plura infra. Et cum
 ad Templum spectantes reditus, et Afferentiam
 avarissimus Clerus supplicasset, pessimum
 Princeps dixit: *Avia, vel magis tavia mea*
Suzanna Landy, Uxor Georgii Rakoty Br-
mi Principis Transylvanie, sub Maledictione
sue Posteritati, auferre volenti commisit:
Ne Eccliam Bataliensem, proventibus illis, qui-
bus ipsam dotavit, privare presumat. Ad quo-
dixit Episcopus Teleffy: pessime Princeps, fa-
cillimum est vestram pessitudinem absolvere
ab illa Maledictione. Ad quod Princeps contur-
batus dixit: Sed hoc certe ego nequaquam
faciam Domine Episcopo!

Tempore vestro iterum, quod
 dnum Petroty, congregatis Evangelicis om-
 nibus, nullis omissis, in qua congregatione
 omnium

omnium Teutorum, Urbenium, Offidanorum,
 & Bagenium, simul cum Scoli, Baroenis,
 Kenodoebis, et omnium Donorum Proventuum
 Reddituum, illis adjacentium, et apertimentium,
 in omnibus partibus, de parte utriusque Religio-
 nis, Reformatae scilicet, & Lutheranae, ex ore
 Depuratorum omnium Ecclesiarum parti-
 culariter, et ex eorum conscientiosa attestatio-
 ne facta Catalogus et Ordo est factus, et illa omnia
 congesta, Commemorata, et Nullis ne minimo
 quidem omisso Compillata, in omnibus parti-
 cularitatibus: Non omiffis injuriis, difficul-
 tatibus, & molestis, mortificationibus que
 etiam cum Historica earundem enarratio-
 ne: et certo Ordine, secundum Seriem factam
 sunt descripta, per Secretarium Paulum
 Praday Reformatum, & Danielem Dulgozky
 Lutheranae Confessioni addictum.

Die 27^a Septembris.

Non admittitur Religio Publicis
 Sessionibus, Conventibus, et Consistorij Uni-
 versorum Statuum ac Ordinum totius
 Regni Hungariae: seu dolendum: sed tan-
 tum, Publicis Sessionibus, interdicitur, privatim
 Comittitur

comittitur: itaque Evangelici Noviter concurren-
 tes, in Tentorio ^{Georgii} ~~Sancti~~ ^{Sancti} Confessionis Lutheri-
 cae, admissionalis Illustissimi Principis, ubi Negotia
 Religionis die 26ta imperfecta per Protestantes
 sunt noviter tractata, et ad Unum usque per-
 fecte Communita, Comotata, per eisdem Secre-
 tarios memoratos, et consensu Legationeque
 totius Corporis Evangelici, ad Illustimum Prin-
 cipem, & Statum Saxonicum, simul cum Clero
 in suo Tentorio privatim consistarium haben-
 tem sunt transmissa.

Quibus verbis Illustimus Princeps
 Evangelicorum Pravae inibi, in omni parti-
 cularitate, et eorum postulatis, protestationibus,
 quae Replicam, ad Negotium Religionis, catho-
 licis jam dudum compositam assumpsit, quae non-
 dum erat exhibitae, tunc quidem ex Evangelicis
 Reformatis hic non nominandis Illustimus
 Principi dixit: Habemus ne spem, aut speramus
 ne Illustime Princeps, ad quae Princeps minimum
 conturbatus, iratus, et elaecebatus dicit: Domine
 dilecte! Quare me tam multum torquaris
 et Cur me tam multum crucias, quoties jam
 juravi, non ne Creditis fidei meae, quoties
 vobis

vobis Juramentum, de Negotio Religionis de populi
 nondum tamen estis pacifici, sed semper inquieti.
 Exclusis ergo inde omnibus Evangelicis, Templorum
 retributorum Negotio, magno cum discursu
 cum Petro, & Catholicis tractavit, cum multis dis-
 cursibus disceptationibus s. quibus semper abun-
 dabat, et pretenfionibus, tamen ad Multas, et in-
 numeras Evangelicorum ab exordio Belligeran-
 tionis hujus factas Instantias, petitiones, &
 querelas eodem die scilicet 27^a Sept, qui erat
 Dies Solis, sive Dominicus, negotium Religionis
 in Cottibus, quinque præsumpsit, scilicet in
 Cottu Ungvariensi, Cottu Deregiensi, Cabolysensi,
 Agoesensi, et Cottu Catsmarienti, est Conplanatum
 et templa cum redditibus ut retribuantur
 deliberatum, et conclusum est s. tamen non
 in omnibus secundum spem Evangelicorum s.
 Manentibus in Manibus Catholicorum Templi
 in Cottu Deregiensi, in Dno Sessipini Brin-
 cij Munhaffiensi, in Cottu Catsmarienti Temp-
 lum Unum Rivuli Duarum, vulgo Nagy Banya
 manente, apud Evangelicos alio Templo in Cottu
 Ungensi, cujusdam Pagi templum, ita et Templum
 Unum Desertum quidam Pagi, redditus tamen
 omnibus illorum proventibus Evangelicis
 et alijs

et alias, aliquas parvi momenti minustias in Ne-
gotio reddituum obtinentibus Catholicis. In
his memoratis Comitibus, quoniam non ex-
crecebat, ad multum Numerus Ecclesiarum
et Templorum Occupatorum, ideoque, per
Catholicos secundum proportionem nec sunt
multa occupata, ita et alibi.

Deliberatis hijs, posterorum scilicet
Templa sunt Hostibus commissa, ut scilicet, de ratione
illorum inter se amicabilem conveniant. Catho-
lici scilicet cum Evangelicis ejusdem scilicet, & in
omnibus scilicet, ubi multa, et copiosa sunt Tem-
pla Evangelicorum occupata, certo Numero, secun-
dum certam proportionem cedant ex illo statu
Catholicis, quod ipsum auctoritati, et Delibera-
tioni scilicet est commissum, et hijs sequenti die
scilicet, in Consistorio Catholicorum privato, per
Deputatos suos compareant impositum est.

Die 28^a Septembris.

Maximilianus Princeps, Matutino
tempore, cum Catholicis suis, habens Consistorium
apud Evangelicos, Reformatos scilicet, ad Pentecostem
Dni Adami Vay Congregatis, Lutheranis vero
ad Pentecostem Dni Sigismundi Janotey
discurrentes

Discurrentes de Religione. Qua occasione Celsissimus Princeps Dnum Adamum Vay, Stule Praefectum mittit, cum Legatione, ad Loca Protestantium cum Legatione tali. Ut Reformati Templum, utpote, in fottu Templinensi, nominatim Carol. Palatienfe, Polhienfe, & Polyenfe Templum Concedant Catholicis, ad fuis auditum pertertijs Reformatis, impossibile esse concedere dicunt, et Dnum Adamum Vayi, cum Exaltatione, se nimirum Nulla impossibilitatis remiserunt, se nimirum Nulla potestate concedendi gaudere.

Princeps Celsissimus, iuravit hoc die, se eoque nolle comedere. Hoc enim die Labuit Ieiunium. donec res Omnes Religio. nis non conplanabit, et Omibus Iustum non facies, Gedio ferens jam multas Protestan. tium mortificationes, itaque Peneales Posi. tiones Statibus Evangelicorum Pa, aliquot exhibuit ubi scilicet:

1° Est pluralitas Auditorum illius Parti cedatur Templum, ita ubi sunt plurimi Catholici, Catholici habeant. Ubi sunt plures Lutherani, Lutherani habeant, Ubi sunt plurimi Reformati, Reformati habeant, & possideant Templum.

2.º Quod Templum fujus Confessionis fuit, post hoc etiam fit Eijusdem.

3.º Conscientia cuiusque fit libera quam quis vult amplecti Religionem amplectatur.

4.º Liberum ubique Religionis Exercitium permittatur Omnibus, Cuiuscumque Religionis, si illius Loci Incole sint.

5.º Omnes Eijusdem Religionis Titulatores, sui solvant Pastoribus, & Parochis, et quique suum alii Predicantem.

6.º Campanarum usus liber concedatur.

7.º Sepultura pariter libera.

8.º In Xenodochiis aegroti, et pauperes absque discrimine Religionis recipiantur, et admittantur.

Atque Omnibus vere, et approbative factis, Princeps tamen Tempora illa tria memorata pretendebat, obquam rationem, et alios multos Ecclesiasticos proventus, in omnibus partibus, ad certum Numerum restrictos. Unde Univerfus Evangelicorum Status, sine Celsitudini, & Divis Magnatibus, talem Instauratiam introxerit:

Incluti Regni

Indy si Regni Hungariae Status et Ordines
- Domini Dni Pratiſſimi ſollendiſſimi!

Divina iſta operante Majestate, ubi an-
te biennium, ſua Serenitas Principaliſſi negotium
afflicta huius Patriae Libertatis Armis tuendum
ſuſcepiffet, et profoneciando totius orbis Pentium
ſavore Juſtiſſimi Belli Cauſas manifeſtaſſet,
nos quod propter turbatum Liberi Religionis
Eexercitii uſum, ſaptivitatem ſonſcientiarum
perſenticebamus inſimulque illius etiam Li-
bertatis propriæ Inſtitutionis ſine, Arma Cham-
berſatem Principalem Inſcepiffe animad-
vertimus, turmatim ſe ſe Coniungentes, Cauſae
huic adſeſimus, Eideſemque ſortunas, Vitam, et
quidquid per eum ſarum eſſe potuit Conſir-
mavimus ſ. lege Conſecravimus: ſet tam eſſi
ſub exordium ſtatim Belli, omne id, quod ſub
tempus Novercantij Domini, Contra ſanctio-
nes Dietales, Diplomata, et Verba Regia,
Liberi Religionis Eexercitii beneficio exuti ſumus,
perperam vi armorum nobis Apprehendere
licere pretendentes, ſuam Serenitatem Prin-
cipalem, quatenus juſto illi, legitimoque Conſueti
noſtro Opitulari dignata fuiffet exoraſſemus,
Obreſpectum tamen ſ. uti etiam par eſt!
effugiendam

effugiendam mutuae diffensionis & lateram, hoc
 in passu Suae Serenitatis Principali Affistentiam
 tuam imploravimus, imo ne id quidem, ut Nos
 libere nostro Jure uti permisset obtinere potu-
 mus, ad hunc Conventum Statuum Regni solies,
 quoties relegati existentes, recte Sensus sua Cer-
 tas Principali, domesticam hujus Pentis Unionem
 esse, Principale hujus belli fundamentum, ex eo
 Sancte cavet, mutuae diffidentiae, Ipsum quoque
 Occasionis Monumentum, infimul tamen, id etiam
 intelligere dignentur Inehyti Statu, et Ordine,
 Nihil nobis pretiosius esse, Animo quiete, nihil
 periculosius conscientiarum libertate, Nihil
 demum, Religionis Exercitii usque libertate,
 quam quo magis Juste, et Legitime pretendimus
 Necesse tamen, Consecuti sumus, eo Magis angimur
 Quia autem haec est, tot votis
 desiderata conventus Regni illa occasio, quam
 Sensus haec, tanto Labore, tanto Sudore, tanto Cru-
 ore emit, et ad quam sua etiam Serenitas
 Principali, tot Vicibus repetitum Religionis
 Negotium relegare dignata est. Ideo Sumillimè
 instamus, dignentur haec in passu, sedulam addi-
 bere operam, quatenus omnium, quorumcumque
 Liberi Religionis Exercitii Beneficium usu
 ab Anno

ab Anno 1647. Anni Dieta, quibus tandem Viris,
et modis privati sumus, sui in Integrum resti-
tutionem in instanti consequamur.

Quidquid petimus nihil est, quod
non Legis, non Diplomati, nec Continuatæ Exerciti-
usque fundamento pretendamus, testantur enim
hæc Pacificationis Pragmaticæ Viennæ,
et Primum Punctum, Universis Statibus, et
Ordinibus Regni, Magnatibus nimirum, No-
bilibus, Liberis Civitatibus, Privilegiatis Offi-
cialibus, Militibus item, in Comitibus Regni Constitutis,
Religionis Exercitium concessum fuisse, idem per
Articulum etiam Anni 1608. Primum Confir-
mationem, imo ad Lipsiæ quoque Dona extensum fuisse.
Quo Religionis Diæ tali Privilegio Regnicolæ Pa-
triciæ usque Episcopi Confirmationem, non solum per
Arthurum 77. Anni 1618. 33. 1630. et 29. 1635. Pa-
buerunt, quin imo omni Inaugurationis Regaliæ
tempore, noviter proclamati Reges, eandem Confirma-
tionem, non dedignabantur, uti videre est, in Diplomate
Ferdinandi III. Punctis 1.º 2.º 3.º 4.º 5.º et 10.º Leopoldi
item Imperatoris Anni 1659. Conditionibus 1.º 4.º 5.º
et 6.º quarum, et aliarum, quam plurimum Regni
Legum Fundamento, Iustissime sui in Integrum
Templorum nempe, Scholarum, Xenodochiorum,
Sacellarum, Piorum Legatorum, et aliorum
ad Nos de Rege

ad Nos de Lege spectantium Militarem, Speciosif-
 simis tamen artibus, et praelectibus ornamentis
 cum omnibus suis utilitatibus, et Beneficij, Respi-
 cutionem Sacerdotum, et Ludimagistrorum, hoc
 in Ecclesia, siue vero, sub Onere Reverentium existen-
 tium, inde sciendam absolutioem, Contra violen-
 tos Liberi Exercitii Religionis, et Ministrorum
 Episcopos turbatores Draconalem Assistentiam, pro
 Majori Nostrae Securitate di. tati etiam S.
 Madylai Regij Decreto C.S. Dicitalem renovatio-
 nem pretendimus. Quo in passu Inclitos Statu-
 et Ordines interpellantes, de super Rationam Assis-
 tentiam prestolamur.

Quod si autem extra omnem spem
 Pratioga hoc Statuum, et Ordinum Annuentia, ac
 tu Contentationem sortiri nequiverimus, et hac
 Via, quae sub tempore violenti Domini, extra
 Omne Jus, nobis adempta sunt, Jure, et Autho-
 ritate Inclitorum Statuum apprehendere
 nequiverimus, Ea qua par est Sumillitate
 exoramus, ne nobis culpee impuretur, si ex-
 emplo aliorum, modis et viis Cognitis, et li-
 citis, id ipsum recuperaturi sumus. *ferentur*
 permanent

permanentes Inceptorum Statuum, et Ordinum
 Servitores Sumillimi Univerſi Statu et Ordini
 neſ Auguſtanae, et Helvetice Confeſſioni additi.

ſitt.
 Ad Illi Regni Hungariae Statu et Ordines
 DDnos Praeſioſiſſimos, Colendiſſimos Sumil-
 limum memoriale Introſcriptorum
 S. et O. Auguſtanae, et Helvetice Confeſ-
 ſioni additorum.

Ad quam pauca, imo Nulla Pro-
 teſtantibus placent Replica, juſta deſideratum
 votum, quae ſemper ſeſſiſſimo Principi, et Mag-
 natibus cum ſeno expedienda incumbebat data
 eſt, hiſ aliis quibus prioribus ſuis pretenſionibus
 niſiſtentibus, Templo Carol-Batahienſi, Tokaienſi,
 Talyaienſi, cum plurimis Templis, et Caſtris, et omnibus
 Comitatibus Patri Catholico tradendis fortiter in-
 ſiſtunt.

Hiſ ita factis, Reformati ibi
 praefentes, ſuaſu, et auxilio omnium, non
 tamen ſine proteſtatione, poſt multas diſ-
 ceptationes, et annihilatas ſomplures Inſtan-
 tias, ad poſtulatam Principis, ſimile Lon-
 gitudine, Latitudine, et altitudine, ibi ubi
 Reformati placuit, Templum ſe quo citius
 aedificaturum promittentibus et non lubenter
 conceſſerunt, tamen Principi, et Patri Catholico
 ceſſerunt.

Itaque

Itaque noviter apud Innum Georgium
 Ottilio Lutherisiam congregati, advocati eisdem
 illuc Reformati, multum de his negotiis tracta-
 runt, et Legationem ad Illissimum Principem
 sub Nomine Universitatis Evangelicæ institue-
 runt, quo etiam Davonem Michaelem Revay
 Lutherana Confessionis, et aliam similiter Luthera-
 rorum nomine Pætri deputarunt, ut Nimirum
 Princeps sit Contentus Templo Arco-Batalien-
 quod Reformati, non sine Notabili damno
 sui, Principi conceperunt, adeoque nolit pro-
 tendere Templum Tokaiense, & Talyense, cuius
 occasione, multum ad invicem consultabant,
 & protestabantur coram Principe, et Catholicis
 de his Templis nominanter Alexander Blathy,
 & Andreas Szirmai Lutherisæ. Legati ergo
 relato Nuntio Principis tali: Ecce Omnia Tem-
 pla Vobis concedimus, nobis nihil relinquimus
 inasendo, concedite nobis saltem hæc duo: Ut
 Legati aliqui Catholicis, prout Palli, Davari,
 et alii ad me veniant, nec Tempora pro Sacer-
 dibus peragendis, accomoda assignare
 potuerit, quid illi de me loquentur, meam
 Confessionem per me ipsum persequi dicent.
 et Cum

et sum ego etiam, cum alijs Domini, occasione
 vindicæ ibi adierim, ubi, et quorsum sal-
 tem ad devotionem veniemus? Si habij Nulla
 templa concedentur, Sic erat factio, Bo-
 hemicarum, et consilii steri pretextus, ad hec
 cum ex incogitantia Reformatum quidam
 dixeret, et quasi inter se protulisset formalia:
 Violenter a Nobis accipitur. Ad quod iratus Prin-
 ceps dixit: Si dicitis, me Violenter aliquid accipere,
 certe vobis nihil dabo, quia egovi potestate habeo,
 dandi, & non dandi. Adamur Vrayi Reformatum
 sapremus tunc Praefectus, tota Intentione ad
 laborabas, ut Reformati Tempia illa, concedant
 Principi, cum ille in omnibus Principi consula-
 cere studuerit. Audito hoc, Evangelici iterum
 fecerunt ad Principem, & statum Catholicos
 ibi Congregatos Legationem, & Deputarunt
 Petrum Sirmam, sapremum Sennit by Lutherij
 saj, et Stephanum Dejan Reformatum, ut sua
 sollicitudo, jam uti Reformati Ceperunt, obtineat
 Tempium Sarg-Pataliense, ubi Magnum Re-
 formatorum Gymnasium, et quasi Sere, eor-
 magno cum Evangelicorum damno spirituali
 et detrimento, itaque pro sua Reformatione
 Contentus

contentus hoc, nolit accipere, Tempa Salense, et
 Iohaiense. Et quod Princeps dixit, non sine con-
 turbatione sui: Quare a me petitis, certe quod
 ego Nolo dare, non dabo, et qua perpetuus Dux
 Perestris possum Vobis, si volo, ne unam quidem
 ex Tempa concedere, Hec enim Tempa sunt in
 Dominio meo. Relato hoc, non lecto Nuncio
 Evangelicis, iterum sese Corroborantes, novam
 fecerunt Legationem, Eisdem ablegando, ut si
 cessissimus Princeps, occupabit Tempa illa, contra
 voluntatem Evangelicorum, quid illi facient.
 qui Domi, et in castri Militis sunt illi, qui
 sic presentes sunt, et ad voluntatem Principis
 Concedunt Tempa. Et quod Princeps respondit.
 Quid me, tum multum turbatis! Ecce, omnes
 illorum Temporum redditus, pertinentiasque
 vobis concedam cum Scholis, Parochiis, et alijs
 ego Solvo, et Nudos parietes mihi dari peto,
 et Statui Catholico, alia vos via obtineatis
 Ecce Batahni similis, quanti tatis Templum
 vobis edificabo, Iohaini ligna, Lapides, et
 alia sufficientia dabo, et usque futuram repa-
 rationem Domum, procale deponendo or-
 dinatam, cultui vestro accommodabo. Salva
 vero

Talyæ vero libere edificate, Cujus etiam edifica-
 cationi auxiliaturum, et in omnibus succursum
 cum me appromitto. Præter ea Casp. Baronij
 Francisci Florentis, et Catholicici, talibus Negotij
 Multum interessati, Baro etiam unicum inter
 Platbeas templi Talyensis, etiam cum Templo ro-
 gavit, et rogando obtinuit, agendo juxta volunta-
 tem suam.

Hanc Princeps Resolutionem Sta-
 tui Evangelicæ, Ablegati referentes, unanimiter
 in hoc consensendum esse, nec amplius ad argen-
 dum. Tempora illa deliberaverunt, ne hec aliquot
 non concedentes omnia perdant, et nihil obli-
 neant Evangelici, stat enim hoc in Potestate
 Principis, et Catholicorum, si dignitas, et præ-
 eminentia eorum consideretur.

Cum inter Barones, et aliorum
 Conplationes, multum per Principem defu-
 datum fuisset, dixit Princeps: Quando fiet
 finis Barum? Ad quod respondit Dominus Adamus
 Vici: Si spiritui, et Deliberationi, Dni Coniti-
 jenti Iványi committeretur, jam prudem hec
 res decisa, et terminata fuisset, audiente Ipho-
 met Zentivanyio. Res Pas, Clerus multum
 defendebat, et ei contradicebat, tamen non
 obstante

non obstante fieri contradictione, sunt compta
nata res, in Partibus Abauvarienfi, & Templini,
enfi, ubi plurimum erat fause, et negotii.

sum dixisset Princeps Jelliffimus:
Me esse Imperium Dominum, Opidorum Morum
Carol-Batal, Polai, Talya, itaque pro Arbitrio
possum ibi dispensare. Dixit etiam Capitulum
pupienfi Ablegati: Ego tamen tali Jure, quale
Jure Princeps, qua videlicet Dnus Imperator possit
sum accipere, et non concedere, nec concedam
Templum, in Opido Olav, Lisha, tanquam possessio
Socio Capituli, quod tamen Juri Dispositionis
non est permissum.

Eodem tempore noviter Evan-
gelici indicentes fons latium privatum, in
Pentorio Darony Nephani Petrozy, ubi novo
discursu, inter Evangelicos obmoto, quidam Evan-
gelicorum Insuperunt, ut potius, maneat in sup-
penso Jure Negotium Religionis, et differatur
ad Ulteriore Dispositionem, est dilata Jure res
itaque, modo fiat decisio. Lutherani tamen in
quibusdam Partibus, multum Sabentes negotii
et fause, ad Ulteriore Dispositionem Regni
latere fecerunt, alij, & Ceteri eorum Conyula-
tis Injurij, et querelij, ratione Ecclesiarum
Sed Refor

Sec. Reformati Unanimiter concluderunt, profla-
 ae illis aliquibus Templis, ac omnibus Carere, ita,
 quae Conplacent etiam Princepi, et Catholicis,
 Princeps enim nunciavit Reformatis: Si non
 vultis nobis praememorata Tempula Concedere
 hoc faciam, ut nec vos, nec illi, scilicet Catho-
 lici possideant eadem Tempula, usque ad futuram
 et ulteriolem Regni Ordinationem.

Die 29^a Septembris?

Hoc die, qui est Dies seu Festum
 S. Michaelis, Celsissimus Princeps, Templum etiam
 oppidi Vardae, in castro Sabolysensi occupavit,
 licet nollentibus Evangelicis, concessit alio Templo
 Reformatis. sum negotium Templorum Salva,
 et Tokaj, ad huc Urgeretur, ab Universitate Evan-
 gelica an aliquam hanc possit ad huc habere?
 Et quae Princeps iuravit, se nullo pacto, nullo
 modo, haec Tempula concessurum, qui haec etiam
 praeterita nocte, usque foram Tertiam noctem,
 nam, defudabat, et operabatur, in Complanando
 Religionis negotio. Itaque Evangelici videntes
 ad Carere his Templis Princepem, Templum Tokaj,
 iense, nollentes, concesserunt, multum
 Protestansibus Nobilibus Tokajensibus Joanne
 Salontaj, & Stephano Desan Comluxibus quae
 alij

alij, sed tamen hoc Templum datum est Catholicis
 tamen Reformati soli, convenit ad quod Gre-
 gorium Duum Stephanum Secretum Reformatum
 Salycensem instituto, et ibi deliberatum est, ut
 Reformati se ipsos inducantes, nullo modo, et
 nequaquam concedere velint Templum Salycense,
 quod tamen deliberatum, Secretarii, & alii Prin-
 cipi propinguiore, et Ei magis faventis disjace-
 runt, hac ratione, ut ne faciant hoc Reforma-
 ti, quia Princeps, videntis esse suas multas pe-
 titiones inanes, et Reformatos, nequaquam ve-
 le concedere, furore, et ira impletus, plures
 et Majores etiam Injurias Evangelicis faciet,
 quod tamen recte.

Eodem die, res etiam Ecclesiastica
 Cottii Porrensis, sunt complanata, cum parti-
 tione Statu Catholicis et Templis. In statu
 Confessionis Lutherane Hottium, Bononiensium
 & Miricenis, Negotia Ecclesiastica, nondum sunt
 complanata, sed ad Ulteriore Regni dispo-
 sitionem, & die tam aliquando futuro celebra-
 dam relegata, ab Ardua, Magna, et Gravida
 ibi Religionis Negotia, multaque Lutherana-
 norum difficultates, et magna Gravamina
 Cum fluxim

Cum plurimis moleſtijs, et Injurijs, quia in duobus solum Cottibus suis retribui debent, Evangelicis Templis Quadrangula duo, tam pertinentis ut per eorundem Cottium. Porum Aaobas, vera fide profer ebatur, prater Tyrnaviam, ubi Templum destructum quondam Lutheranus est, datum domus vero libera concessa, pro Reformatif paucissimis ibi residentibus.

In Cottu Solienſi, dicto Zolyom, quinque Templis sunt data Baptistis Evangelicis. Loffe in eodem Cottu, ubi sunt Lutherani, ad Ditz-Mille, Baptistae vix Quinquaginta, tamen Templum loci illius, comite Derfengio, se ipsum induxante, est concessum Catholicis, qui dicebat: Si non vultis dare, cum Quatuor, aut Quinque Millibus adibo vos, et Violenter, a vobis accipiam. et tunc quid facietis, experiar, si ergo iniuriam conceperunt. Cottus etiam Burgenſis, reflexione planate sunt, sed tamen duobus Templis, in duobus finibus Cottus datis Baptistis, et concessis iisdem. In Cottu Sepusienſi, maxima et parte Lutheranis constante, sunt Quatuor Templis Baptistis data, non obstante Lutheranorum ejusdem Cottus molestatione.

In Cottu Luff

In fottu Liptovienfi, ubi vix 200. catho-
lici referebantur, tamen sunt faneque ei Tempa
Decem, ut referebatur, de Numero catholico-
rum per fottu Epi. Incolaf.

In fottu Abaji, duo Tempa sunt data
Baptif. Enyifte, et Tonii, non sine Controverfia
plurium etiam ratione Evangelicorum, Cafforia
que, Magnum Templum Lutherianorum, manfit
apud manus Catholicorum. fottu Brengfen, et clero
Unum, ita amprimis Exerjes, sunt Tempa refu-
tata Lutherani, Baptif. in Suburbio Kenodoctus
Reformati in Urbe Domus libera. et si velint
locus Templi. est Conceda. De Luyi fottu Negotio
Ecclesiastico Andreas Sirmay ad Principem,
et Magnates gravibus verbis narrans, est nimis
um objurgatus, et magna Ignominia affectus
laterum etiam fottuum ref sunt taliter qualiter
Complanate, in Negotio Scilicet Religionis ra-
tione Evangelicorum.

Novus apud Daxonem Petroty
Evangelicorum confluentus affervatus est, ubi
post multos, et varios difcurfus Templum Salen-
se, est etiam Concessum Catholicis, usque fun-
turam Regni difpofitionem, et dictam tal-
Conditione

conditione: ut tunc possint habere Evangelii, in
 Templum praesentationem, ne Princeps videatur
 in omnibus complacere Evangelicis, et sibi saltem
 Muros parietes, dari exposcente, ut etiam datum
 est, sed alio discursu, et tractatu super venien-
 te saferunt, ut potius utriusque Templum ali-
 ud edificaretur Reformati possideant, et tunc
 paratum Templum concedant Baptistis, quod
 etiam Confutium approbatum est, et cum
 hoc Confutio, et per voluntate Evangelicorum
 sunt ad Principem ablegati Joannes Sattmar
 Reformatus, Martinus Jodentz, et Stephanus
 Vanesay Lutherani, sed absente Principe, per
 Adamum Vayi, duxi verbi sunt repulsi, sed
 Noviter ab Evangelicis idem ablegati ad Prin-
 cipem sunt expediti, quibus nihil respondit,
 sed omnes appetentia, Scholam, Praesentiam
 redditu, Campanarum usum Librum concessit,
 Noviter ablegato Andrea Priemay, et Japero
 Otaliansi, pro Majori certitudine Evangelic-
 orum idem reposuit.

Die eadem, ex voluntate Prin-
 cipis, et totius Regni, ex singulis statibus, sunt
 terni Ordinati Nobiles, ex stata praedominen-
 tiori, ut ii cum Celsissimo Principe, in Transylva-
 nia

ad somnia ibi Anniversarij 28^a Octob. celebran-
da proficiente abeant. Quod etiam factum.

Illustissimus Princeps, multis laboribus
et molestiis, in negotio Religionis desessus, magnam
viam impetuit, et nimium conturbatus dixit: Jam
omnibus satisfactam, nemo certe per meam con-
scientiam, amplius Dominabitur, et nemini ve-
ra - meam efficaciam, ac Nemo
in dubium vertat, Juramentum meum depositum
et de hinc, in rebus his scilicet Evangelicorum
Negotij Religionis, nemo amplius infestet me.

Hoc Princeps.

Hoc die, de nocte factus aliqui, ut
et Templinensij, Contra Voluntatem Princi-
pis et Regni, clam discesserunt, pauci ibi Ma-
gentibus et illis, in quos, Magna Principis, et
Regni animadversio subsecuta est. Præterea
etiam comes Simeon Forgács formans Trans-
ylvaniam, ex Voluntate Principis abijt, ad ar-
madam suam, Permanet ea in Transylvaniam
tendensibus obsidituri, qui etiam jam sunt
moti, et Statione sua Horos, Rethemet, Cu-
jus etiam, ex Borstarij E. Cassing aliquot
Permanet, Sue ad Castra, hoc die adduxere Hunga-
ri Milites.

Die 30^a Sept

Die 30^a Septembris:

Ultimo Junij Mensis die, tempore Ma-
tutino, concurrentibus Universis Evangelicis in
Pentecostiam Domini Baronis Nephani Petrocy
cum die proterito, a meridie tempus usque vesperarum
num, in Pentecostio felicissimi Principis, ab omnibus
Catholicis desudatum fuisse, de Negatio Templorum
in Urbibus Liberis, vel Regijs, tandem nondum potue-
runt Complacere Evangelicis in restitutione eorum
dem, ubi Dominus Joannes Sathmarus Pester namque
gationem, et responsum largius, et copiosius, in
medium protulit, et Evangelicis proposuit.

Ut scilicet Princeps de Templo alieno,
1° Solos Muros accipiet, et 1° Epus omnes axes,
Linentias, Sodalitatem, Parochiam, Vineta, et omnia
per Fornicarios in insanti retribuet, et resigna-
bit. 2° Medietatem Proventus Anni hujus ten-
bit Evangelicis. 3° Locum pro edificando
Templo demonstrari curabit, et allatis Artificibus
pro edificando idoneis pretium edificationis per-
solvet. 4° Edificato Templo Novo, Optionem in-
ter duo Tempora, novum et vetus concedet, et
ex duobus quocumque placuerit Reformatis
dabit, manente Unico, et obtinentibus unum
Catholicis.

Hij ergo

Alij ergo imidi conditionibus Evan-
 gelici concesserunt Templum Valense, Solaini
 etiam similiter facturum se Princeps approxi-
 sit, ad cuius rei veritatem, et memoriam littere
 Testimoniales sunt scriptae, et voluntate Johannis
 Pium, et Salvenfium, presentantium per Marcum
 Veres e factu Remuniensi. Reformatum, ut illi
 etiam, qui ex locis illis, sic presentes fuerunt, et
 Tempora illa factu concedere visa sunt, possint
 habere suam excusationem, coram illis, qui do-
 mi, aut in castris sunt, haec litterae sunt scriptae per
 Daronem Regnum Beronum.

Passante hoc, Templum Leucovien-
 si factu Scrupienfi est propositum, ubi vix sexa-
 ginta factu solici tria Tempora sunt concessa, illi
 etiam quartam pretendebant, quod Templum
 est Lutherani datum, ut scilicet illud dividatur
 et in partes duas dividatur, et pars unica
 sit Catholicorum, altera Lutheranorum, quod
 Lutherani nullo modo volentes permittere,
 Legationem ad Principem fecerunt, per Daro-
 nem Laurentium Ray, et Beronum Spirmay-
 cedere volens, haec respondit:

Iterum

Iterum Baronem Podopredum ab
 Hellenbaed Lutteranum miserunt, sed Princeps
 valde adversus Catholicos, et favorabilibus liberis
 in usque Status Catholicos dependentibus, proventum
 Templi omnimode concessit Lutteranis, Templum
 tamen in eodem ordine, et dispositione priori
 ut Catholicos volebant, et qualiter fiendum pro-
 tendebant reliquit.

Post haec Sessione Publica Uni-
 versorum Regni Statusum, in loco solito consu-
 ni instituta, cum jam ab aliquot diebus sile-
 bat Comune Consistorium ubi:

¶ Rex felicissimum Principem
 longa, lataque oratione loquentem ii, qui se
 de consensu hoc absentarunt, aut qui sic pre-
 sentes sera Nocte, dieque preterita clam
 discesserunt, sunt Regno propositi, et quid cum
 illis faciendum quesitum erat, quibus, ex consen-
 su omnium poena est dictata, ut ad castra
 ire cogantur, ad suam decisionis executionem
 Comes Nicolaus Desseyni, se ipsum libenter
 Regno obtulit, et eadem ex absentibus, et dis-
 cedentibus tribus, aut quatuor millibus castra
 Hungarica acturum se adpromisit, cogendo om-
 nes ad castra venire, praeter extreme miseros, aut
 legalem excusationem suam habentes.

2.º Deputati, & Confiliarii, seu Senatores, ad Latius Principis Constituti viginti quatuor sunt recitati, secundum ordinem suum ut ut supra dictum, Ex statu Cleri Pres. Eccl. Cath. Magna, sum Novem, Ex statu Nobilium duodecim et sic

3.º De Deputatis alijs, ternis scilicet illis, ex omnibus, per equalitatem Religionis scilicet Confratibus, est conclusum, ut illi Negotia familiaria, scilicet Portarum, Hospitium, Quarantinarum, Confratibus, Vegetarum, et aliorum castrensiu Negotiorum, officia subeant, et illorum omnium Curam summam habeant.

4.º Est conclusum, ut Deputentur alii, ex omnibus scilicet, ~~duo~~ Dini ex Nobilibus Junioribus, præter illos ternos Deputatos, qui semper alternatim, circa Latius Principis sunt, per Mensem, aut duos unus, et sic alter similitè, qui omnia Negotia scilicet circa Principem peragant, et vivant sumptibus scilicet suorum, ut melius stuant scilicet Negotia, et ne cogantur scilicet, latius quoties Legationem instituere, Romanique Constitutio, Arbitrio scilicet est delata.

5.º Data est scilicet satisfactio ut post hæc, de Negotijs suis, etiam Literis poterunt Principem requirere, ne cogantur ad Legationes tantos sumptus facere, et expendere.

Co.

Be. fessiffimus Princeps rogavit
 Regnum, ut datur ei, a Regno auctoritas, ut ad-
 venientibus Legatis, Anglo Ciliens, et Hollando, Me-
 diatoribus, qui etiam advenerunt, die 20. Octobris huius
 huius, ad Pacificationem Tyrnaviam, possit cum eis
 auctoritate sua, de negotio pacis tractare, et in
 instrumentum Pacificationis inchoare, et tandem
 Regno proponere.

4° Negotia Patrum Jesuitarum
 Ciliens Societatis Jesu sunt praesumpta. Cui, a
 Desensio gravi Poes, et maledictione sunt af-
 fecti: et ab alijs tamen, et a Nonnullis rigide de-
 fensi, et propugnati, aliqui vero clamant, ut
 Regno tanquam ~~non~~ omnis mali, et pernicijs
 totius Regni excant. Ut etiam Nullis Sessionibus
 per totum tempus Conventus interfuerint, imo nec
 ad Conventum vocati Jesuita, et venire per-
 missi: sed Complures Dni non approbaverunt,
 et ob certas rationes in Regno permanere con-
 cesserunt, propter Doctrinam illorum, qua, me-
 ros informant, et erudiunt, et alias effi consue-
 terationem ingredi nolunt Hungarorum, quam
 nondum ingressi sunt, Regno excludentur,
 Praeterea Dona quaedam eorum, a Clero alias
 possessa, Clero restituentur, et illi ad certa
 quaedam

quedam loca restringentur, et in ordinem Monachorum Mendicantium redigentur, secundum Regni Articulum; Jesuiterum Dona Immobilia Non habeant

8.º Ab Ipso Principe, negotia Principis Emerici Totkoly, sunt subtilissime profusa et ut Dona Episcopi, omnia, tamquam pro eodem patienti, et Ecclesiis antiqui sint ei retribuenda, et debita Illius, quae apud Hungaros sunt alienubi Ducati Quatuor = Mille, alibi. Dux = Mille, in alijs locis Mille, ex Publica Cassa persolvenda, sic etiam cum Daxone Stephano Petroczy, faciendum.

9.º Monetae, Prictes, Negotium libertatis Nummi - - - - - illi solvatur Comitibus pro pedoribus, frumento, feterisque expensis fortium, ne Comites etiam in omnibus agris vari videantur. fugis Nummi utilitatem, Longa oratione declaravit Princeps, quanto huius illa nummi fuit Regno, tunc enim, cum Regnum Princeps invaderet, nulli erant in Regno Nummi, et si hic Nummi, excogitatus non fuisset, Chien, dia Milites, habere non potuissent, et belligeratio haec in tantum non excoisset.

10.º De Russicis Militibus est tractatum, ut illi de fine, non sint subditi, sed in persona sua Liberi sentur pro passionibus suis in Dello.

11.º

11^a Dona illa, quae ab Antiquis Re-
 bellibus, tamquam pro Libertate Magnanimitibus
 et in Laniena Exercitii occisi sunt, occupata
 et confiscata sunt restituantur, et illorum Ca-
 siffactio procuretur, illorum Liberis aut Succes-
 soribus, et Commissariis ad hoc deputentur, in proxi-
 me futura Dieta Regni. In quod conferunt
 Universi Status Regni.

12^a Joannes Radvansky, contra
 Comitem Bentiviani, nunc etiam Accusator et regi-
 de discurrens, Satisfactionem implorans a Principe
 et Regno, pro sanguine effuso Patri sui! Sic
 etiam accusabat, cum multis Doro Michael Reoy.
 Quibus ille valde conturbatus, et Ignominia
 affectus, tandem a Principe sedatus est, et Casiff-
 factio Radvansky, ad futuram Dispositionem
 Regni relegato.

13^a sum de Donis illis Fiscalibus
 locutus fuisset Andreas Sirmay, de eorum resti-
 tutione, dixit; Verba Pae: Obstrictum mature
 cent illa Dona! Quibus auditis fomes Derogandi
 supra modum est commotus, et iratus, et ab eo
 Andreas Sirmay nimium objurgatus, convictus
 et Ignominia magna affectus est, non sine elec-
 rationibus, et sepius jurando, semet obstrinxit
 Statim exiturum, nunquam officium gessurum
 Nec unquam.

4.
nec unquam ad Confiliorum venturum dicit, et hic
mayum, omnes suas voces, controversare, igno-
miniose accusavit. Sed tamen a Principe sedatus
et hic mayio, ad pedum ofensa derobato, officiosus
sime, et cum magna sui et humanitatis deprecatus.

14° Princeps dedit rationem
Cur Dona Fiscalia confirmat Magnatibus, et no-
pauperibus. Saltem in Magnates, sibi alliciat, et
per hoc Regnum, tamquam Ufus pedem suum
lambendo, et ex massa animal conficiendo, lambendo
Regnum efficiat sibi adiectum, tamen nec paupe-
rum erit oblitus, ut dicit.

15° Pauper quidam Injurias
Pustieny miles, et per dnum suum terrefrem
mola aliqua sua spoliatus loquens, a Principe
verba ejus elaudiente est vocatus, qui ei Cle-
menter respondit: Molam retribuere iussit
preterea Dari flus sentum, audaciamque ejus
laudavit, et alios ad eum similiter faciendum inci-
tavit.

Die 1° Octobris.

Inclitorum omnium Cottuum
Vice Comitum, Nobilium omnium, et suis
Cottibus discessorum, Nomina registrando, et
Ordine describendo, Principi, et Toti Regno
et dixerunt

et Bibuerunt, in quos gravi somei Derisus in
 iuria affectus, dicit se iterum quatuor millibus
 Castra sua aucturam, ex Numero illorum dycesorum
 Articulos Regni, in Dyssidentibus
 Concluyos, deliberatos Copulatosque, Princeps &
 Dni omnes subseruerunt, sigilloque suo roborau-
 runt, ut et Praelati etiam.

Catalogus Senatorum, circa
 ty Principis, est iterum recitatus.
 Sunt iterum Deputati ad Curan-
 das res oeconomicas totius Regni, Viri Magnates
 et Praelati usque duodecim, quorum primus Da-
 vid Franciscus Hlobusky, pro Praeside Iurisco-
 nomici Ordinis Joannes Radwanly, Regni
 Praesensarius, et eorum Secretarius Franciscus
 Olas Catholicus Praelati Nicolaus Pruzay Sasso-
 viensis, et Andreas Patay Tyrnaviensis canonici
 et alij, ut Cassovia haec Deputatio resideat con-
 cluyum est.

Ad resignanda Tempa, Dona Ec-
 clesiastica Evangelicorum, a Baptistis possessa
 sunt Ordinati, Tres Viri, per Aequalitatem
 Religionis & Catholici Georgius Orsz. Evlutka,
 varius Emmericus Porzei. & Reformati Joannes
 Sabmarz. Hic est propositus, seu principitus
 quidam

quidam canonica Josephus Petey, ad dirigendos
Ipsos ordinatus, et ne aliqua enormitas occasione
resignationis ipsius oritur, aut quavis injuria
ex parte aliqua accidat constitutus.

Ad statum vero Regni Transilva-
nie, ad confederationem Pans Hungarorum
invitationem, et ad conventum Pensem ibi,
dem, die Julii 23° Octob. Anni hujus celebran-
dum, sunt etiam delegati; Andreas Petey Electus
Episcopus Transylvanie, Comes Franciscus Darbozy
Generalis Militie.

De Patribus Jesuitis, etiam No-
viter est tractatum. Ut scilicet ex illo Ordine
omnes Permani, scilicet Nationis Permanice
et Permanentes Regno ejiciantur. Dominia
Illorum Abbacia, et alia secularia, voxque
et Suffragium ipsorum in Comitiis, et totum
Conventibus tollatur. Omnia vero ea, que
ad Dominatum spirituales - - -
- - - Clerici spectabat, Clero restituatur,
et Jesuita in certa cuique loca consensu Regi,
ni designata reddigantur, et ad ea restrin-
gantur, et in Ordinem Monachorum Men-
dicantium, rejiciantur. Tamen qua Patrie
fili &

filiis, et Inventuris Hungarice educatores, et In-
 formatores, se semet ipsos a confederatione
 cum Austriacis relatione, a Provinciali ipsorum
 Viennae residente, et Juramento in Ordinem
 suum, ad Confederationem, Sane Nationalem
 Hungarorum transfulerint, et hae Juramen-
 ti formula juraverint, in Patria tollera-
 buntur. Sane etiam Nicolai Derzsenyi Jura-
 mento afferebat. Si aliquot Seruitorum Cra-
 ni hoc Regni statu intercepisse, et vidisse, in qui-
 bus erat Correspondentia illorum, cum Domestico
 Austriaca, et Provinciali sui Ordinis ibi residente
 ad quod exequendum sunt illi autorisati totius
 Regni, et Celsissimi Principis, quatuor Menses
 ab hoc die ~~per~~critice Octabri concessi, sub
 cuius temporis effluxu Romam ire Pontis,
 licentiamque requirere et reddere, negotia
 que illis imposta ipsius perficere possunt.

De Principe etiam Emerico
 Potholy, noviter est conclusum, ut debita omnia
 illius in Hungaria, ex Publico Regni Arario
 et Cassa Regnicolari, per Celsissimum Principem
 persolvantur, et illa aliique omnes, cum illo patientes
 in suum

+ hic sunt hec, ex necesse scripta, prudenti Lectori Con-
 creditur

in suum Statum antiquum cum bonis suis redigantur, & reponantur.

Captivi etiam legalem captivitatem habentes, tempore pacificationis Hungaricae, cum Domus Austriaca liberentur, et honoribus suis redire legentur, tum captivi Domus Austriacae tum vero captivi, Domus Ottomanicae, quorum Captivorum tractatus occasione, cum Nobili quidam, somitem Joannem a Crinyi, per Amosphydam, somitem, per Domum Austriacam Nequam Octadecim, per Mortem ipsa tristiori conditione detentum protulisset, de liberatione Siciliae ejusdem parentans, Celsissimus Princeps Clemens, illi respondit, et mortuum esse scripissime annuncians dixit: — et quis eum, suam oblivisci putaret, protulit, non sine sensibili Animi tristitia, et moerore.

Libero ubique Religionis exercitio in tota Hungaria, auctoritate totius Regni permisso, et Templi s. paucis exceptis: Sedolij, Baroerij, Kenodberij, eorumque omnium, omnibus, & singulis, quibus cumque proventus et redditibus, pro bono pacis, et conservandae inter nec

inter nec Unionis gratia concessis, deliberati-
 ve restitutis, et protobolatis. Rex Status
 Primum Regni, Rane Eminenciam, et authori-
 tatem sibi vendicans, Rane totius Regni De-
 liberato acerrime Cryptotenus; per Epum Simi-
 censem contradixit, licet fuerant, in Negotii
 Religionis Complacentibus protobolatis, non
 obstante Contradictione Flaci, Similiterque
 Ordo Paulinorum, per Mariam Sor ordinis
 ejusdem Abbatem, sic etiam Cryptotenus con-
 tradixit, Evangelicis Maltum refraganti-
 bus, et reprobantibus.

Quae Flaci Contradictio, Prin-
 cipi, et Deserensio nimium placuit, laudante
 eorum praeipue famuli Deserensio, quod ille ad
 solvendam ~~et~~ liberandam suam conscientiam
 qua secundum Juramentum suum tempore
 et ubique tenentur, et debent contradicere
 Evangelice Religionis. Quae Flaci Contradictio
 et Consensu Catholicorum, est improbolata
 per Secretarium Paulum Raday.

Ex hac Flaci Contradictione
 Orta est Catholicorum omnium reserva
 cum Evangelicis omnes, et Universi voluissent
 pretendissent.

pretendens, ac. Camassens, ut quaecumque modo in. Conventu hoc, de Evangelicis, eorumque negotiis sunt conclusa, et statui Evangelio concessa, de negotio maxime Religionis ea omnia, nullis exceptis, tempore pacificationis Hungarorum, cum Domina Austriaca, tenentur tueri Catholici, et p. n. Pacificationis inferere. Evangelicisque, in iis omnibus omnimode defendere, secundum postulata Universalis huiusmodi Hungarorum Confederationis, sed Catholici Universaliter propugnarent. — — — — — Ob rationem suae Politiae, et Evangelicorum futurum Incommodum, reservatam sibi habere statu Evangelicis, non obstante Moderna Universalis Confederatione, et contemptis illis, quae in Conventu hoc Generali sunt conclusa, et deliberata, de Comodo statui Evangelici utraque partis tum Lutherianorum, tum Reformatorum.

Quibus auditis Porrende, & supra modum conturbati Evangelici, et mod. e Confessione

e Confessorio publico egressi, et foris, inter se
 consultantes, et variè dicurrentes, metuentes
 quæ futurum. suum, ex Catholicorum referenda
 incommodum, multis Protestantibus, multis
 Evangelicorum exclamationibus, et multis eor
 dem contradiotionibus, factis, et actis neutri
 quam nullo modo concessis, sed jacta Acti
 culos. Anni 1608. vs. 1644. nos in illis scilicet
 Evangelicis defendere, et tempore pacificationis
 cum Domo Austriaca Diplomaticè sueri, tene
 bantur, prout etiam hoc ipsum in instanti
 Prohibito inferum est.

Occasione Diplomatij Suij est
 Conclusum, ut scilicet deleatur, et evanescat
 Nomen illud Diplomaticum, et amplius ab Hun
 garis ne usurpetur, sed potius loco illius, illud
 aliquod simile, ut etiam in hoc videantur
 Hungari, a Permaris discrepare proferenter
 Exemplo Regnum Angliæ, ubi etiam exolevit
 Titulus, et Nomenclatio Diplomatij.

Quinto hæc, Negotia statim Reli
 gionis assumpta, et de restitutis Sij diebus Evan
 gelicorum parte. Urrique Templicæ Scholis
 Baronijs

Paroecijs, omnibusque eorum pertinentijs, pro-
 ventibus, redditibusque, Campanarum liberta-
 tib, de agrorum in Tenodactia, absque dif-
 crimine Religionis, cujuscumque receptione, de
 Censurioram Communione, et aliarum rerum
 Campanatione, ut Superius in Propositionibus
 Generalibus tractatum est, - - - - - fottibus
 secundum ordinem eorundem restituta Templi
 et illi apertis sententia, sunt Numerata, per lectas
 ad Principem, et totius Regni Auditum, per
 Secretarium Sebastianum Henricum fontef,
 hominis Catholicice, valde Viciose, omni-
 mitecative, dum ex Compacto, et Ignoran-
 tia, et Deliberata, Conclusaque Regni
 defertisset, Cujus Verba omnia perlecta
 sunt, et omnia ibidem, et tempore protbo,
 colata, Secretario Daniele Duboy, et Con-
 sessorij Lutherice.

Quorum enumeratio, in som-
 tatibus tredecim est inchoata, per Hotum,
 et Sarmarientem, ut etiam restitutio Templi
 et Donorum Ecclesiasticorum est incepta
 et ordinata. De Patre illo Sarmarienti.
 In qua.

In qua perlectione, post multas Evangelicorum
 proclamationes, et disceptationes, aliqua etiam
 contra eorum voluntatem, secundum bene-
 placitum Principis, consilia Magnatum, et
 sollicitationem flexi sunt Deliberando, et
 protobolando ~~firmata~~, et pro manibus
 Catholicis ~~relicta~~.

In ~~Ungweni~~ de templo Pagi
 Cujusdam Palati nominati, multum est
 disputatum ab Evangelicis, et praesertim Viro
 Episcopi Loci Nobili. Reformato Georgio
 Horvath de Palato, cum Principe, et Dno
 Ferrestru Boonij ipsius familiae Francisco Dar-
 boty, tamen post Reformatorum argumen-
 tationes, et viri hujus discursus Comuni voto
 Evangelicis fuit tradenda, et effectus etiam
 tradita ~~ipsum~~.

In ~~Ungweni~~ Munkacsini
 occupato, ab Evangelicis templo proprio, ad
 novum ibidem quoddam templum everendum
 Reformatis promissit, et contulit Princeps
 Celsissimus flous. ~~Re~~ ~~tercentos~~ ~~faciens~~ ~~Hungari-~~
 cates ~~Tercentos~~ ~~Teraginta~~.

In ~~Ungweni~~ Szabolcy

In factu Chaboltienfi; quod tunc Varde
 Opudum alias Reformata confessionis, porro te-
 nebitur dare Barones Eiusdem loci Catholico
 flos pariter trecentos pro Revolutione, et edifi-
 catione.

In factu Templinensi civitate
 Varanovia pro Templi destructi reedificatio-
 ne selfishissimi Princeps contulit flos ita sex-
 centos, in quo factu Princeps multum pretendebat
 et secebat ab Evangelicis, Templum quod Dodroy
 herytur, sed reserantibus, neutiquam Con-
 cedentibus Evangelicis. Iterum petit Templum
 Bossenfi Clari Sedi, in dno Monachorum
 Paulinorum: Sedi. Preterea Wibelly nomina-
 ti, similiter hoc etiam dare Nolentibus Evan-
 gelicis, Noviter Templum Sagi cuiusdam destruc-
 ti, inter Opuda Lytra, & Tolsva Sedi, nomine
 Wamoy Wjstata deditur erat, et accipere vole-
 bat, dareque statim Catholico s. quia spectant
 proventus aliqui ad Templum illud: quod non
 absimiliter, se nec posse, nec velle concedere
 exclamarunt Evangelici. Sic etiam Princeps
 preterensionem suam deposuit, nec amplius sibi
 dari petit.

Amem

Tamen in Opido Lintra, redditus
 quidam Capellanatus Status Evangelici, audiente
 et intelligente Sessissimo Principe, et Catholici
 Capellanatum Catholicum fuisse, et occupatus
 non parum refragantibus Evangelici loci
 praeser Sim. episcopi memorati.

Sic etiam in Ordine in statu Abba
 N; aliquos Bazarum Tempia, praemanibus Sta
 tus Catholici sunt relicta, at Poffonij, Mythe
 Mersensos, et aliorum, aliqua vero, in suspensio
 sunt relicta, usque Commutationem, et tunc
 Cuius Religionis Numerus excedat numerum
 alterius Religionis, Ei adjudicabitur, et re
 signabitur Templum. - - - - - duobus
 ob aliquam rationem, Catholici relicti, licet Nri
 cum post Commutationem Evangelici datum
 praerit.

Quorum enumerationis, et lee
 tionis Auditione defatigati, Princeps et Dni, cum
 ab Hora 10. usque ad 5. am prolongatum fuit
 Consistorium, inde vero dissolvendo Comestrum ab
 ierant, manentibus tamen ibi Evangelicis, cum
 Severaxiis, qui Tempia redditu Evangelicis, et ali
 qua apud manus Catholicorum relicta enume
 rarunt, et perlegendo Prothocolaverunt, nondum
 tamen omnibus, propter eorundem multitudinem
 hoc die finitij.

Die 2^a

Die 2^a Octobris.

Hæc diè meoatij iisdem rebus, Re-
 ligionij scilicet negotij, Tempa, et eorum
 proventus, sunt enumerati, ita ut diè 1^a Octobris
 per Eosdem Secretarios, Tempa scilicet factu-
 rum Cottus Trevensis, Cottus Barozienfis, Cottus Eplovien-
 Cottus Saxonens, Cottus Danicæ, Cottus Pomorienfis,
 Cottus Neogrædientis, et aliorum quam plurimo-
 rum Superiorij Hungariæ factuum, Flumi-
 nibus Danubio, Vago, Morava, Nitricæ, et
 Ipoli adjacentium, et præsertim pene Confinia
 Regni Poloniæ, ubi Ecclesie et Tempa, pure
 pure sunt Lutheranæ, et ab alijs per Catholi-
 cos sunt accepta, et violenter occupata,
 prout et alibi, ubique etiam, de parte Re-
 formatorum, que ab eisdem, et per Eosdem
 accepta similiter, que nunc vi Legum
 Patriarum, sunt aliqua ex parte, pro
 bono pacis restituta, alia vero juxta Vo-
 luntatem, et Dispositionem Dominatus, et
 Preeminatus Catholicæ, non obstantibus Mul-
 tis Evangelicorum Contradictionibus, et dispu-
 tationibus apud manus Status Catholicæ antiqui
 sup. usurpatæ.

p. Antiquitus usurpatis sunt relicta. Sed hoc
 manens in Nar. ent. Regi. Ita ergo iis Magnis
 Romanibus Conjuratorumque Pontificum
 et discursibus per lectis, et aliqua ex
 parte Complana. Celsissimus Princeps, pro ple-
 naria eorum decisione, et effectuacione viros
 Nobiles Sex e statu Evangelico convocavit, et
 Reformatis Stephanum D. S. Cottij, Templinens
 Vice Comitum, Joannem S. S. Mary, Stephanum
 Pyurby. Et Lutheranus Joannem Radwamy, Alex.
 andrum Platby, Petrum Chirmay, quibus
 dispositis negotiis, ac amicititer Complana,
 etiam ceterorum Evangelicorum, in re-
 liquis omnibus Cottibus querebat, et Negotia
 Ecclesiastica sunt Complana.

Quibus saliter finitis, oppidi su-
 perius nominati supra instantia est data
 Celsissimo Principi, de negotio sijellanus. Ei
 aper tinente, sed nulla istorum voto amica-
 bilit a Principe Replica data, dicente cum
 alij, ita esse proclamatum, uti referebatur
 tempore Deliberationis. Tandem causa, et
 Negotium Civitatum Liberarum, & Regiarum
 juxta factam

prout factam felicissimi Principis, et totius Regni
est perlectum, et Deliberatio, de restitutione Tem-
porum, et Scholarum, Donorumque adjacentium,
et reddituum est enumerata, cum partitione, et
iisdem Statui Catholico.

In libera Regique civitate Fra-
gopolitana, in Horta Saxofieni, tota Acadē-
mia, Tempa cum Parochiis, Donisqueque aper-
tinentibus est data Lutheranis, tanquam Antiquis
et Legitimis possessoribus. Plebano vero, ejusdem
Loci Catholico Magistratus Fragopolitani, tene-
bitur, ex Publico Urbis aerario, dare Annuatim
fluos Hungaricales Centum = Octoginta, Catho-
licis ad Templum aliud Xenodochiumque restitue-
tis. Reformatis vero Locum pro Templo, Schola,
et Parochiis assignetur, Deliberatum est, tali
Conditione, si et Reformati Cosontientes per-
mitterent, et assignabunt, Locum pro Templo
et Ecclesia Lutherana ibidem Cosontini, in quo
olim diffenserunt Reformati Cosontientes
metuentes hostiam Lutherani, imperato Cosont-
ini Templo, alibique in alijs locis Reformatis
id facere attendent, ideoque res hae mansit
in Suspendio.

In libera

In Libera Regiæque Urbe Passovien-
 ni solum Trauvarenfi sita, Templum magnum
 Lutherianorum, in Centro Urbis positum, cui
 vix par epus datur in Hungaria. Mansit apud
 manus Regis Catholicæ, sedentibus Lutheranis
 Templum, ut vacant Navonicum, in vicinitate
 ipsius Templi situm, cum Schola eorum, et Do-
 mibus aliquot ei adnexis. Ad Cujus Templi,
 Scholæque restaurationem sibi primus Brin-
 ces promissit, et contulit Inos Rhe. Mille.
 Templum Reformatorum, a Monialibus Ursu-
 linae ab anno 1696. violenter possessum, cum Schola
 ei adiacente, nec non apertinentiis alijs, datum
 est antiquis Possessoribus Reformati, ita ut
 juncta ei apertinentia, Possessores moderni
 percepto eorum fructu, Cooperire teneantur,
 hæc et Parochia Reformati tradatur.

In Libera etiam civitate Rejmark-
 iensi, magna parte Lutheranis resecta, est
 Templum eorum, demum cum apertinentiis redi-
 tum, concessum ita tamen, ut Magistratus
 Urbis ejusdem, teneatur Annuatim dare Pa-
 rocho Romano Catholicæ, loci ejusdem Inos
 Hungaricæ, Ducentos Quadragesima.

Similiter

Similiter quoque in Urbibus Li-
beris, ac Regijs, Urbe Scilicet Leuffoviensi, Dars-
fensi, Sibimienfi, Sic & Opido, Rognaviensi, sunt
Complanata res Ecclesiastica, deliberatione de
iis perfecta.

Ita etiam, in Civitatibus Ladi-
nalibus, seu Montanis ut vocantur, Schemnicii,
Heemnicii, Districii, Alsenfolii, Neopolii, et
alibi, locisque, tam Regijs, quam Opidis ijs cum
actum cum Vicinis, et Omnibus.

Comitatibus etiam Pestienfis
et aliorum Omnium sottonum, Negotia Ecclesi-
astica, et de eorum Dispositione, deliberata sunt
perfecta, ratificata, stabilita, comprobata,
authentificata, & Protocolata, exceptis Partibus
Bosoniensi, & Mixriensi, Quorum Dispositio Ec-
clesiastica, ratione Religionis, alio tempore est
comissa.

Articuli itaque statim, Pii in
toto conventu hoc, Universaliter Approbati
et Consensu Regni Conclufi, tamquam Actus
sui, sunt in ordinem redacti, et ad auditum
Omnium, per Paulum Raday, iam Protoco-
collati perfecti H^o viginti prope diem Typis
mandandi, et Omnibus quibuslibet, ad videndum
& Legendum exhibendi.

Barro

Porro Ultimo hoc die, totius Con-
 ventus est Conclufum, ut Ceffiffimus Princeps, que-
 cumque Dona Fycalia, in his Revolutionibus, et
 Motibus Regni, dedit et contulit Aliquibus, usque
 ad Futuram Regni Difpofitionem, Ea omnia
 modo Regno melius Ordinato, potest Princeps ab
 iis Omnibus accipere, et alij quibus placebit bene
 meritis. Conferre, aut vero, apud manus eorum
 s. quibus prius contulit, pro arbitrio suo relinquere
 et in iis, eos confirmare, de quo etiam Ceffiffimus
 Princeps Autorizatus est.

Item est Deliberatum, ut Iura-
 mentum hac occasione confederationis Pujis, ab
 Omnibus Regni Statibus publice Depositorium
 Omnes de Univerfi Status, totius Regni, Nullo ex-
 cepto, nullo exempto, teneantur formaliter, pro-
 ut constat Ignorare. Nobiles scilicet Omnes, Coram
 suis Vice Comitibus, Penesalem Cujusque Status
 Congregationem indiend, deponant Iuramen-
 tum. Milites, sive Ordines Militares, omnes,
 Coram suis Generalibus, et Colonelibus Ordinariis.

Parochi omnes catholici
 Coram suis Archidiaconis. Pastores Evangelici
 scilicet Lutherani, et Reformati, Coram suis
 Superintendentibus, Inspectoribus, et Senioribus.
 Horum

Horum Omnium Juratorum Nomina, in Catalogo, ex Jussu Principis, & Deliberatione totius Regni, Omniumque Prætorum Vice Comitum, Militumque Generales, Callamelli, Calesig, Sicorum Trevisi Diaconi, Superintendentes, Insuperatores, et Seniores, teneantur sub Poena Judiciali, Gravique animadversione Principali ad Obsequium Principem transmittere.

Qui autem Juramentum hoc non solum deponere, adversante Deliberato Regni, tamquam Patrie proditores, et hominum Boni Inimici, teneantur, & cogantur toto Regno excedere.

Ultero est Conclusum, Communiter ut quicumque Nobilium, Subditos suos Milites pro libertate Patrie pugnantes ex Militia et Castris retraxerunt, supra estimantes, privatam suam felicitatem, Publico Regni totius negotio, ad Tobagionatum antiquum revellerunt, et redegerunt, Ipsi Nobiles, et Communi, & Deliberato Regni ad Castra personaliter ire cogantur.

Porro est etiam Conclusum: ut in Omnibus Cottibus Ayla, seu refugia, et quasi Oppida Hajdanicalia Constituantur privilegij

Privilegiis ea Corroborando, quo subditi, et soloni
 Dnorum Terrestrium, multum diuque militan-
 tes, et multum pro Libertate Patrie Comuni
 passi, semet ipsos recipiant, et nec Amplius Ioba-
 quonatum Dnorum Subeant, sed Libertatem
 obtineant, et ex miseria vinculoque isto Sub-
 ditati eliberentur, propter Amorem, Cari-
 tatem in Patriam suam, multasque exant-
 lates pro ea Labores, multas passas Injurias
 sitim, famem, molestias, propterque multorum
 sanguinis effusionem, plurimorumque Mortem.
 Sic etiam, qui Rusticorum
 et aliorum Sub exordium, et initium Belli
 huius Delligerentes, et Militantes, pro Colligis
 praeda Acquisitione, multum de praeda acqui-
 rentes, Congerentes, et Coacervantes, Jam mo-
 do relicto Dello, depositis Armis, semet ipsos Do-
 mum receperunt, et Domi suae habitant, bel-
 lum non exercent Aconomiam suam priva-
 tam tractant, et praeda a se ipsis Congesta
 vivunt, et ea ditati sunt, eos Damnicati
 in Donis suis: utpote quorum fortunis Do-
 na illa, et praeda illorum constat. Via liqui-
 di possunt, et poterunt, de re habitatione Donorum
 suorum

Suorum requireere, et attrahere, tanquam non
 Communis Patrie Doni, sed solius private acqui-
 sitionis, et privato suo ~~uso~~ inhiante, et si dam-
 na illa refundere, et damnicatibus satisfacere
 noluerint, et Commissione, et Deliberato Regni
 et Pessissimi Principis in teneantur, et sub gra-
 vi animadversione cogantur abire, ad Castra
 et Bellum exercere.

Non ab similitur Publici, aliqui
 Subditi, et Coloni, sine venia, et passu: jam
 milites existentes, sui Colloquii ordinarii, si do-
 mum Venerint, et e Castris discesserint, ac Clam
 profugerint, contempto Dono Publico Regni,
 in tuto, per Dnos suos Peregrinos, comprehendi,
 aeri vinculo et Arresto conservari, Eiusdemque
 Castellis actuali Comitibus transmitti, et per eundem
 Castellis Vicecomitem pice et tuto suspendi possunt
 et Deciso totius Regni.

Demum, quicumque Rusticorum
 Subditorum et Colonorum fuerant sub eorum,
 drium Delligerationis huius Militum, et arma
 gerebant, et jam depositis Armis, domi suae
 vivunt, et non sunt Milites, in et Commissione
 principali, iterum ad Bellum ire, et arma
 iterum tractare cogantur, nisi extreme pauper-
 mi, aut legaliter excepti fuerint.

Absoluti

~~10~~

Absoluti Sae Regni Dispositione

De Commissariis, ad resignanda Dona Ecclesiastica
Cum Templis, Scholis, Parochiis, Xenodochiis, aliisque
Ordinatis, aliter et alia forma est meditatum
Consilium, et deliberatum, tali ratione: De
paratos illos Commissarios tres, aut quatuor, esse
insufficientes, ad tanta negotia peragenda, qui
scilicet omnium Cottuum, Tempora cum aperti-
mentis omnibus debent resignare, sed potius
eligantur Viri plures, pro Exequendo illo Ne-
gotio idonei per Aequalitatem Religionis, et
in Certos Ordines suos redigantur, et in Certo
numero Cottus, pro resignandis iisdem Ecclesiis
Committantur.

Saliter ergo sunt Ordinati Viri
Egregii Terui, per aequalitatem Religionis, et in
in novem Classes sunt redacti, tres unam Clas-
sem Conficientes, quibus Certi Cottus sunt Commis-
si, aliquibus tres, aliquibus quatuor, aliquibus
etiam quinque, qui in iisdem Cottibus, negotia
iis Commissa, peragent, et in omni Classe
unus sit, et Confessione Catholica, unus et
Lutherana, unus et Reformata, et sic tres
et Religionibus tribus, unam Classem Com-
ficiantibus agent.

In Prima

In Prima Classe sunt tres fami-
 liarum, ex parte omnium Religionum.
 Ex parte Religionis Catholicae Joannes Püden,
 frater Catholicus Affvienti. Ex parte Religio-
 nis Lutheranae, Joannes Drejinai. Ex parte Re-
 ligionis Reformatae, Joannes Sabmarj Re-
 formatae Religionis. His ad resignanda ibidem
 Ecclesiae, sunt Commissi quatuor Cottus, scilicet Ma-
 thiasvariensis, Templinensis, Dorfordensis, & Heugria-
 nis.

Ita in Secunda Classe, etiam videntur
 tres. Catholicus Georgius Orz. Ex Lutheranis
 Joannes Roth. Ex Reformatis Andreas Reintzi
 quibus resignanda, quinque Cottarum Ecclesiae sunt
 Commissa. Cottus scilicet Ungensis, Deregiensis, Ugo-
 nensis, Labolgensis, & Sabmarjensis.

Sed familiaribus istis universaliter
 omnibus in Cottibus, quod sit peragendum
 haec data est Instructio, Lingua Vernacula
 expressa:

1.º Mostani Pi. menestelnok
 alhalmatagával, az egén Confoederalt Nemz
 Vár megvételben, az Helvetica Confession levő
 Boláteban, Glegiumolban, Catechában,
 módszer

missoda, s' itüöl fundált conspoderált Dene,
ficiumote vamat azok in Naturalibus, vagy
Hész Hészül menyire extendatnak conscribál.
safának.

2.º Ennek, hogy világosabb
s, valószínűbb, meg tudására megeffenek,
a Diocesif belü Eperzetektől, Curatoroktól, s,
egyebb egyházi Pöndvifelöktől, a' Matrittábtól,
s, egyebb Conservatoriumokból excerpták,
Consignálván, az olly Deneficiumokat, é, amelly.
ek abalienáltattak, é, Violenter bízattak.

3.º Hon Deneficiumokból Hise
menyi erogáltattik, nevezetesen, maradt va.
lamelly Superfluitas, az éteitől fogva, s,ova
erogáltattak, vagy Pátyab Dixipáltattak, s,ova
s' itü által diffipáltattak, hol pedig Conservál
tattak. Hinek, s' itü által Interesse adattak, Hie
amat az Interesse, missoda Külsejre fordít,
tattik?

4.º Hol, Pany Calezia belü Lemelly
vagyon, nevezetesen Deal, missoda Módátéj,
sal valo alimentatioival a fundatiohtól é
Deneficiumok belü, vagy az Hellységek, minden,
nagyj Consueffal bál alamynálhová élnek.

5.º Hol, missoda Sövedelmet
talál, Hokenesen, é, Hözönföggessen, extractálva
agya a' maga Opiniját, melly Calezianak, folle,
giumnak

Collegium náb, Scholánab, menyire vagy on rend
 ef. Külfege, s. mint lehetne, s. melly modalitás.
 Sal Compendialni, az olly Beneficiümöknek
 exogatioját, Ez tendöntkint, menyit Hellene
 refer valni, az Egy házi egyebb Iten Diffüfége
 nyve Külfege, alapokra. Most ad van s.
 ten időt, s. alkalmasfaját arra, hogy az Menyi-
 ben, mind az Eulgiak, Collegiumok, Scholák,
 Parochiák meg jagyatosanak éjéfék, Segéfék
 s. mentül Tamazébb redint egyalyub, az éri o. He.
 gyelmek, amelly Nemes Vjébb en mennék, a Nemes
 Vgyét, s. Hivályi Szabad Vargakak, Helyfégeket
 ugy Személy Berent, a Vallásunkon való Iten
 Diffüfégenek elől = Segéféjében s. élyező Rende,
 het az alamjána izánt requiralyanab, Szóval, vag
 Level = által, Nagy Beretekkel, ad nec salvan He.
 s. menyit, ahaz in Masura, ahaz Héz pészül
 Conferalni o. Heggelmek az s. ij Conferalván re.
 portalyáb. De El végeven ezen Munkát
 amüön a Diplomok resignatiojáról Relatió
 tennek Udvaznalók, akkor exöl Inrában Sz.
 zonal rendef Informatiót, Relatiót profen.
 tályáb a Senatusban, ahaz jelenlévő, valamely
 Vallásunkon lévő Uxi Rendek igyekezet is
ebben

ebb en olly munkáj, s orgalmat fogós nyilván =
 valora kemmi, kötelejégül hadgyáttilo b' Reggel,
 melnek, hiböl Vallásához való Duzzásaga Ki,
 tetögyön.

Hæc Instructio est data Univerſa,
 liter ſoniſſarij ex Parte Reformatorum, et Con-
 ſeſſu, et approbata ſtatu Evangelici.

Absolutij et perfectij ſij, nec non
 alij omnibus nullij exceptis, eſt ultimo ſomunitex
 in Conſultorio, et ſonventu ſatius Regni Conclujum,
 ut Articuli omnes, et Conſtitutiones ſonventus
 ſuius Generalij, Eij Deliberata, et Conclufa uni-
 verſa, nec non Inſtrumentum ſonfoederationis,
 cum ſormulij Juramenti, utriuſque Lingua
 Latina Conſcribantur, et Regni Principij Do-
 minorum, ſottium, Civitatum liberarum, Ci-
 gillo, et ſubſcriptione muniantur, et in Archi-
 vum Reipublice Poloniae pro æterna memo-
 ria, teſtamentoque ſonfoederationis ſuius Ma-
 cificatio niſque future inter Hungaros, et
 Domum Austriacam mittantur, et ſerventur.

Linito hæc etiam jam Nihil reſta-
 bat, omnia ſunt perfecta, omnia absoluta
 omnia quorum exequendorum ſine, ſi ſonven-
 tus erat indictus, nullij exceptis ſunt terminata.

Itaque

Itaque Celsissimus Princeps hoc ultimo Consilio
 suo, Toti Regno ibi presenti, pro comparatione
 in hoc Conventu Celsissime Præcipue, et
 servidissime Benedixit, cum incitatione totius
 Regni, ad Ulterior em etiam Delligerationem,
 et tuendam Patrie Libertatem avitam, et
 et acquirendam eam, et acquirendo acerrime
 propugnandam.

Die 3.^a Octobris.

157. Absoluto jam Conventu, Reforma-
 ti Congregationem suam habentes, de quibus-
 dam Negotiis Ecclesiasticis, iis convenientibus
 Nunciavit Princeps: Habent ne Præfensionem
 suam Evangelici, in Templum Opidi Patya. Cel-
 sissimus enim Princeps, ibi vult edificare Templum
 Catholicum, et si habebunt Præfensionem, edi-
 ficabit Iure Catholicorum, et vero ab Eadem
 recedent, et adhererent futuro Novo Templo
 edificabit, more Evangelico solito, sed Refor-
 mati, se presenti adserere Nunciaverunt
 Celsissimo Principi.

Iterum est Concluyum, per Con-
 gregatos Evangelicos, ut viri Certi, Reforma-
 ti Ordinarentur, qui Dona Ecclesiastica quali-
 cumque

qualicumque, ubicumque, Omnia Commune
 rent, et Conferrent, et in Unum Congerent,
 Statuque Evangelico adferent, ut etiam Jan-
 ciliis, et magis Ordinate possent proficere, in
 rebus Ecclesiasticis, et pertinentibus Bene-
 ficis. Praesertim Scilicet Helvetice Confessionis
 additarum. Ad huius rei executionem, sunt
 ordinati viri Reformati Joannes Chatbourn
 Petrus Janka, et Andreas Pely.

Hic taliter finitis, tum Publicis,
 tum privatis conventibus felicissimus Princeps
 Universos Regni Status, et Ordines Ibi presen-
 tes, ad Castra peragenda invitavit, et se Deum
 Laudamus more Romano catholico celebrandum
 Convocavit, convocatis ergo omnibus, ac Univer-
 sis Regni Status, et Ordinibus, Castra pro fe-
 liciter etiam conventus huius generalis sunt more
 Parisiensis peracta. Missa ergo celebrata, per
 Paracelum nomine Parisi catholico, ad huc
 das oblationes, et subscriptiones ordinatum
 cum adjunctis etiam quatuor Paracelis, et
 se Deum Laudamus peractum, magno cum su-
 barum, Imperatorum, Sigillorum, Fidium, et
 aliorum Musicalium Instrumentorum secundum
 ritum

ritum Catholicorum, clangere, Pac què Devotione
peracta, est conclusa congregatio Universalis Ecce
Nationis.

Statu etiam Evangelicis, pro
felici exitu congregationis Suis, et gratia-
rum actione continuationis Eiusdem, Caeracha
peragenda, et diem futurum, valentes sanctifi-
care diem Domini, qui diem Suis proximè ce-
quebatur Ordinarunt.

Hoc die ergo Statu etiam Evan-
gelicis, partibus utriusque, tum Confessionis Helve-
ticae, seu Reformatae, tum Confessionis Augu-
stanae, seu Lutheranae, Caeracha, more suo
ab antiquo recepto, et semper usurpato, rien-
tissime peregit. Congregatio omnibus Pro-
testantibus in loca diversa, locum unum ob-
sistentibus Reformatis, alium Lutheranis, Deo-
què Clementissimo Rex optimo Maximo, pro
Suis Generalis congregationis felici progressu
et initio, felici etiam exitu, gratias egit. Lau-
dando Dominum pro Bonitate Suis, et ro-
gando Devotissime, ut preces suorum fidelium
exaudiendo, dignetur esse propicius Penti Su-
is, et dirigat in Suis. Floriam, Regni Suis
Pubernacula, agatque causam Nationis Suis
ut et omnes

ut et omnes rogare, et exclamare debemus, ut
 Deus sinat perdere Pentem illam, confundat
 omnes Inimicos Nostros, ut de repente cadant,
 diffuset, omnia Confilia, et omnia Malitina, et
 quietam gratissimam, desideratissimam, sui
 sui Laus, Honor, et Gloria in Saecula Saeculorum.

Haec ad futurum rei Monumentum
 sunt descripta in congrega-
 tione Generali ad Leisem celebra-
 rata, et saliter in Ordinem red-
 acta Carolus Batavicus Anno Do-
 mini 1705. die 13.^a Novembe
 per Joannem Creijm.

Catalogus

Catalogus.

Prænobilitium, ac Perillustrium Domi-
 norum Dnorum, Magnatum, Comitum, & Baro-
 num potiorum, ac Eminentiorum Status, &
 evidentiorum, Regni Hungaricæ partem Con-
 stituens, in Generali eorundem conventu
 in Campis ad Szécsény Anno 1705. a die 1.^æ Sept.
 ad diem 3.^{am} Octobris celebrato congregatorum.

Juxta Prædum Sui Honoris et Dignitatis:
 Princeps Franciscus Rákóczy de Felső Várad, Electus
 Transylvaniæ Princeps, Hungarorum confœde-
 ratorum Dux, Comes Supremus de Carof, Dux
 de Munkács, et Malovitz, Dominus perpetuus
 suus de Carof = Batah, Tolaj, Reges C. C.
 Comes Nicolaus Desseñyi de Széche, perpetuus
 Comes Supremus de Ungb, Supremus satius, ac
 Univerſæ confœderatæ Hungarorum Militiæ
 Generalis. &
 Comes Armandus Jorgács de Pyime, perpetuus Comes
 de Barfod, Supremus Regni Transylvaniæ
 Comand, satiusque Militiæ Transylvaniæ
 Generalis.
 Comes Antonius Esterházy de Palanka, Generalis Sub-
 stitutus Sagozienſis, cum adjuncto Generalatu
 Campestris Militiæ Hungaricæ.

Comes Fran-

Comes Franciscus Darboczy de Sala, Perpetuus Comes
Supremus de Temylm, Regimurumque Aliquot
Militarium Hungarorum Generalis.

Comes Sebastianus Csaky de Herentzegg.
Comes Michael Csaky, de Herentzegg Perpetuus ~~Comes~~
Terrae Sepusienfis Domini, Unius Regimurumque Mi-
litie Generale, perfecti.

Comes Daniel Enterkazy de Palanta, itidem Generalis
et Militie Hungarice Praefectus.

Comes Sebastianus Enterkazy de Palanta, simili modo
etiam.

Comes Ladislavus Osvinanyi Emeritus Camerarius hujus
E. S. S. Baronum.

Baro Franciscus Hlobuithy, olim Praesentis Regiae
Majestatis Personalis, nunc Juris Oeconomici Praefectus.

Baro Sebastianus Birnay, olim Personalis Praesentis
Cesarsis Nosarius, nunc scilicet Majestatis Ablegatus.

Baro Sebastianus Petroczy olim Hungarorum, proli-
ber late pugnantium Generalis, nunc itidem Generalis.

Baro Adamus Balasa de Gyarmasb.

Baro Georgius Andrasz Cyprianites Cottus D. M. O. R. S.

Baro Pedrofredus ab Hellenbaes, olim Cardium Perma-
nicarum, nunc Administrator Hungarorum
in Todiis.

Baro Laurd

Daro Laurentius Zay

Daro Daniel Smidg Supremus Comes Cottus de
Zolyom.

Daro Franciscus Revay.

Daro Michael Revay de Reva.

Daro Emericus Brényi de Brény Supremus Comes
Cottus de Abauj.

Daro Pappas Peredy de Nagypalu.

Daro Matthias Andras.

Daro Nicolaus Andras Ordinis Minoritarum Fran-
cisci Monachus, Regiminique Hungarici Colonel-
lus.

Daro Franciscus Andras.

Daro Smisinger parsium Superiorum Hungarie.

Daro Valentinus Nypalasy.

Daro Georgius Balocsy Dloquadæ Varadiensis
Brigaderus.

Daro Ioannes Brényi de Brény.

Daro Wolfgangus Brényi de Brény.

Daro Adylaus Brényi de Brény. Hereditarii Supremi
Comites Cottus de Abauj.

Daro Michael Sifer, munitionum omnium Roman-
satum comando.

Daro Michael Heve

Daro Andreas Zay

Daro Bang

Daro Pangratus Genzei Regimini Univ Hungarici

Daro Joannes Remeny. Partium Transylvanicarum.

Daro Gezaly Partium Trans Danubianorum.

Daro Alexander Vezei de Veze.

caeterique quam plurimi Dares, in
ferioris Partis, Honoris, Dignitatisque hic reticendi.
Numerus Comitum 9. Darorum 28. Sum
matin cum Principe.

Series Comitatum:

Partium Superiorum Inlyti Regni Hungarice
in Comitibus eisdem in Campis ad Preseny, Anno
1705. a die 1^a Sept ad diem 3^{am} Octobris fe-
lebratis presentium, vocemque suam habentium:

Inlytus Lotus Bolonensis.

Nitriensis.

Brensiensis.

Barpiensis.

Buroziensis.

Kolienis.

Lipoviensis.

Neogradensis.

Arvensis.

Nagy-Hontensis.

Hij-Hontensis.

Steveien

- Hevesiensis.
- Sabolcsensis.
- Borsodienfis.
- Pannonicensis.
- Tornensis.
- Abaujvariensis.
- Zempliniensis.
- Károlyiensis.
- Csepusiensis.
- Unguensis.
- Beregiensis.
- Sárosmarientis.
- Ugoiensis.
- Kraszniensis.

caeterorumque, quam plurimorum fo-
 mit aduim. Hi Regni Hungariae Deputati
 cum Vice Comitibus.

Inclutus factus Dibanensis, tanquam
 Partium factus, est per Celsissimum Principem
 remissus, ad congregationem Transylvaniae, pro
 Anni currentis die 28^{ae} Octob. Celebrandam or-
 dinatus. factum horum ~~est~~ tanquam Ampli-
 simi Regni Nobilitatis, Tertium partum Regni
 Hungariae Consistentis, promissa tamen statu
 eminentiae Baronalis.

Prater Hof

Præter hos in Congregatione Eadem
 Generali, se presentes præterunt, Civitatum Libera-
 rum Regni Hungariæ Deputati, utpote Civitatum
 Regalium, Civitatum proprie sic dictarum Li-
 berarum. Civitatumque Feudalium Regni Hun-
 garie, Superiorum, Uno verbo, Omnium Stan-
 tuum, et Ordinum, quorum et Ultimam Civiliam
 Constituit, presentemque Conventum Anno, 1705
 die, Mense, et loco asservatum clausit.

Quæ in Posteritatis memoriam
 sunt conscripta per Joannem Pechy
 die 4. Octobris Anno 1705. In Castro
 ad Leiseny.

Specificatio Prælatorum quorundam
 ibi presentium:

- 1.º Episcopus Agriensis Stephanus Pechy
  - 2.º Episcopus Anagariensis Andreas Pechy.
  - 3.º Episcopus Samandriensis Stephanus Mész.
  - 4.º Episcopus Timinensis.
  - 5.º Episcopus Rosoniensis.
  - 6.º Episcopus Russorum Unitorum Munkacsiensis.
  - 7.º Canonicus Vajensis.
  - 8.º Canonicus Szebeniensis.
  - 9.º Canonicus Cassoviensis Nicolaus Reuefay.
- Aliique

Alique Diaconi, Archidiaconi, Canonici,
 Parochi, circa Pradam, et Ordinem, sui
 Honoris, et Officii, cum Depuratis, Religioforum
 Jesuitarum, Paulinorum, Premonstratensium
 Franciscanorumque. Allegatis pariter in Nego-
 tio Pacificationis, ab etate Austriaca Episcopo quodam
 et Archidiacono = Episcopo Colocensi.

Idem qui supra Anno et die eod

Inter Reges scilicet et Opida Saxonum
 Basahno, usque Leisnig comprehendentes in
 diebus:

Batate, Berrahora, Olazi, Kadanyra.

Vizen ut Lipsia, Dorotheenturra
 Targalnal Mai mellett, Lomboxi Bussara,

Leisnig, el, Berkei punta falujara.

Meggazó az Bogyról, igaz és Batsjara

Dalja Doblan iment Nagy Könyzi Hűség.
 A Hernádon, s Dextrén által Chaloos.

Dársomyoson által Litszó varajások.

Alfó Vadan megyen Dolva falujában

Dolva Vizen-által, Erdőszék azomban,

Sajo

Sajó Szent Péteről ellenben az Utban
 Edelenyen felül, Kaszintól, Kaszában.
 Pusztos Sajó mellett van Pusztos Várával
 Határol egy Erdő, Pusztos faluval.
 Hei Kéj és Kőjöl, Lenard falujával
 Sajón = által Rima Kis, Kéj Károfiával
 Rima = Kéj feledre Marsony faláról mutat
 Tinonnyi Sertésről Zemplén az Utat
 Pálfalva, Pánofi, Rima = mellett mutat
 Ottan az Ut jelen vagyon Rima Lombatt.
 Lombattal Jókabban vagyon Tamás falva
 Oldalilag vele felelője álltusa
 Zalva nem meze, ferencesfőny le zalva
 Nagy Hegyen túl offján Káptalja fialva
 Nagy Daróc, Dalgár, Fülekre vezessék
 Somostó falai, mezeiől tezenek
 Savoly és Nyitrai, Joly = Partra memek
 Dajna Peggől Jugar Kofont, Kacsierek
 Pétereték Magaj Hegyen Kéj Kéj Várát
 Híj Daróc Kőveti Kofont, Kacsierek.
 Zusan érhetni el Vilke faluját
 Túl Jörint meg mondgya, usatnak járását.
 Nagy Völgyen Peggelen, mezei elöre
 Zalatnya ripen át az Joly vízére.
 Zalatról

Szalatról Duffával, Joly mellyéle
 Ludany, és Italani Leifény, mezei.
 Hegyen Eje ettel, a Váras. Cheifény nek
 Várasa tetején, vagyón azon Hegynek
 Mezőn a Váborok, orháq Rendcsel
 Hol, Pellyes rendcsel orháq Pükéjensel
 Ellenben Hegyvel közl. Hóllókó.
 Eje ettel Eje var Joly mellett Besó.
 Mező végén, pedig vagyón falu Heitó
 Váras le vára valóban Fibeó.

Anno 1705. Die 2^a Mensis Septembris
 Capimus Iser Sáros Patalino, ad Comitiam Reg.
 ni ad Leifény Celebranda:
 Hodie, usque 2^a Sept. noctavimus in Serentf.
 3^a Sept. Branfimus in Megyano Noctavimus in Pilsó.
 4^a Sept. Branfimus in Dolova, noctavimus in Haza.
 5^a & 6ª Branfimus in Butnah, noctavimus in Rimahéf.
 6. Praeter instantem Diem Dominicum Comorati sumus.
 7. Branfimus in Janof, noctavimus in Rima Lombard.
 8ª Comorati sumus in Rima Lombard.
 9. Branfimus in Bago Nyitra, noctavimus in Zofont.
 10. Branfimus ibidem in Zofont, noctavimus in Bago Szal.
 11. Branfimus in Bago Italani, post meridiem apullimus
 ad Asztra, occasione Comitiorum congregatorum
 ad Leifény, in fottu Neogradenz situm. Ubi etiam
 sumus Comorati, ad diem 5^{am} Octob. ni Continua-
 tione Comitiorum.

12^a Sept

12° Sept De rebz ordinis, et Regnum ser-
ventibus meditabatur Princeps.

5° Octob: jam in reditu, movimus ex Leifény, et
noctavimus in Pago Rap.

6° Octob: Transimus in Pago Szona, noctavimus
in Rima-Lombard.

7° Oct: Transimus in Rima-Les, noctavimus in
Iyo Putnote.

8° Oct: Transimus in Iyo Rens Péter, et noctavimus
in Mfo-Vadaz.

9° 8° Oct: Transimus in Mád, et noctavimus in Bod.
rog Herenzuz.

10. 8° Bervenimus Carof-Batalinum.
Cum Deo Initium,
Cum Deo finis erit!

Apparatus convivii:

Que celsissimus Princeps Dños Praela-
tos, Magnates, totaque viginti & quinque Reg-
ni Hungariae, ad Generalem conventum, in fami-
pi ad Leifény 1705. a Die 1° Sept, ad 3° 8°
celebrato congregatos, Iyo Inaugurationis, & de-
positionis Juramenti tempore scilicet 20° Sept
sollemiter Convivavit.

- 1° Liba, proter, panes Vulgares profonds dicos - 2000.
- 2° Vna Doliarum Debrecenieny & ser Vna Do.
minorum optima - - - - - 15.

3°

3 ^o Doves pingvissimi	4 ^o = 6.
4 ^o Agni, et oves	" 50.
5 ^o Laxida pingvissima	" 3.
6 ^o Laxina Cemellaris profercutis cubulor.	" 3.
7 ^o Salis Centenaria	" 3.
8 ^o Inferey	" 200.
9 ^o Pallinae et nulli	" 370.
10 ^o Pallinae Indicae	" 34.
11 ^o Anatum	" 40.
12 ^o Ovorum	" 1020.
13 ^o Dutyr calsi Librae	" 100.
14 ^o Dutyr infalsi Iustae	" 100.
15 ^o Aceti Iustae	" 180.
16 ^o Mellis Iustae	" 20.

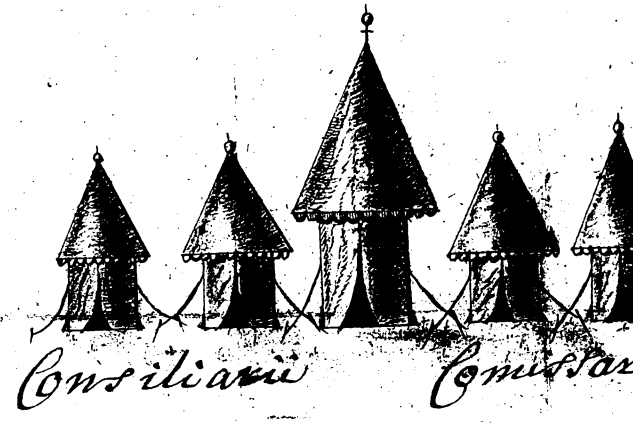
praeterea accidentia minoris momenti in
numero.

Descriptum et Confignatum per
Joannem Cressi, in loco quo
Castra metiebantur.
Ano 1705.

Magister in theologia
Dagasia Episcopus.
Culma Episcopi.

Culina

Aulici Episcopi.

Secretarii
Aulici Principis

Consiliarii

Comites

Castellum Hungaricorum occasione
conventus Generalis pivota Ordinem
ac servitium totum suorum ibi pice.
sentium sapientia merentium Delinacis
die 29th septembris 1785.

Securatifima

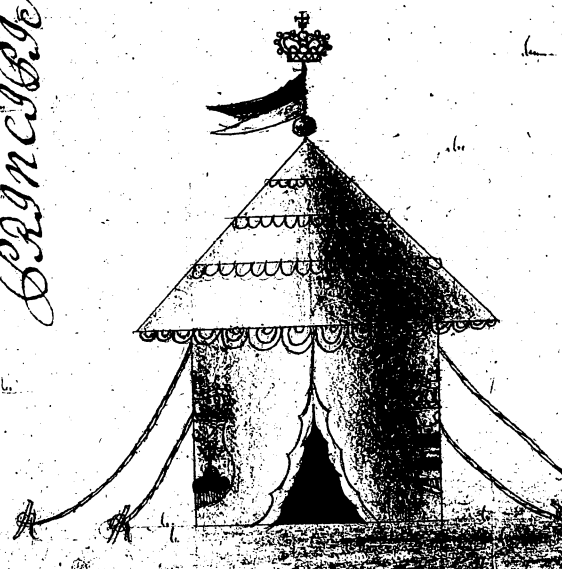
Cottus de Caris.
Cottus Thurensis.

Bergensium.
Cottus de Hany.
Cottus de Caris.

Cancellarius

SECRETARIUS

Chancellor
Cancellarius

Palatini
Custodes Principis
qui restiterunt.

Cottus Barsiensis.

Cottus Eolien: Cottus Dorset: Cottus Senioxiens.

Smidex.

Andrasy.

TENTORUM RESM

Cottus de Hany.
Cottus de Hany.
Cottus de Hany.

Cottus Hevesiensis.

Cottus Szabolciensis.

Cottus Neogradensis.

Cottus Nagy-Hontensis.

Taberna Domini

Hellenbaib.

Petrogy

MERIDIES.

SEPTEMBERIO.

Dagasia Principis.

Culina

Brata castrorum

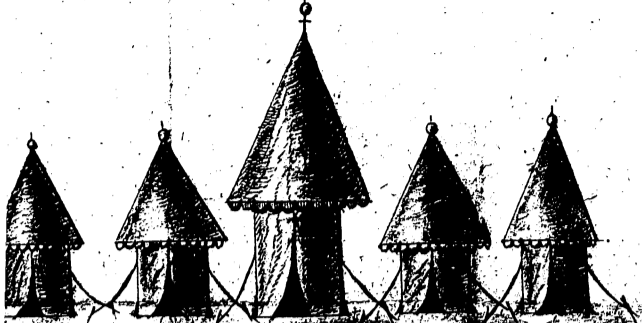

Tentoria Dominorum

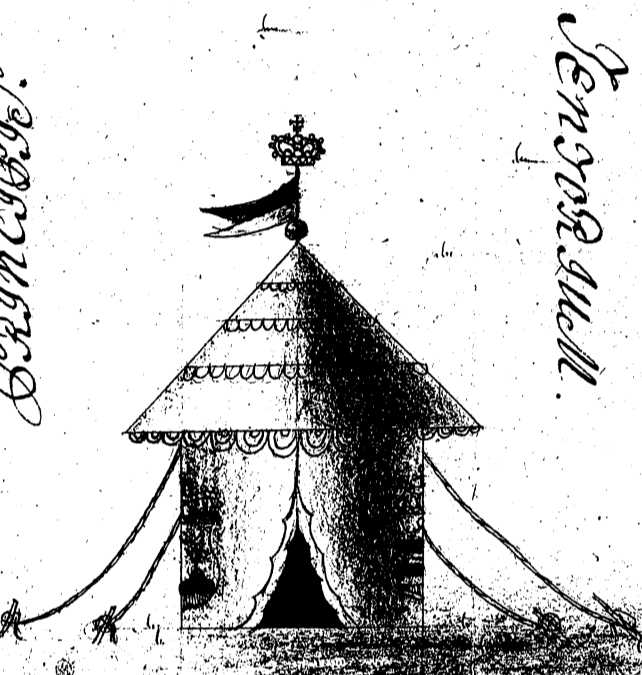
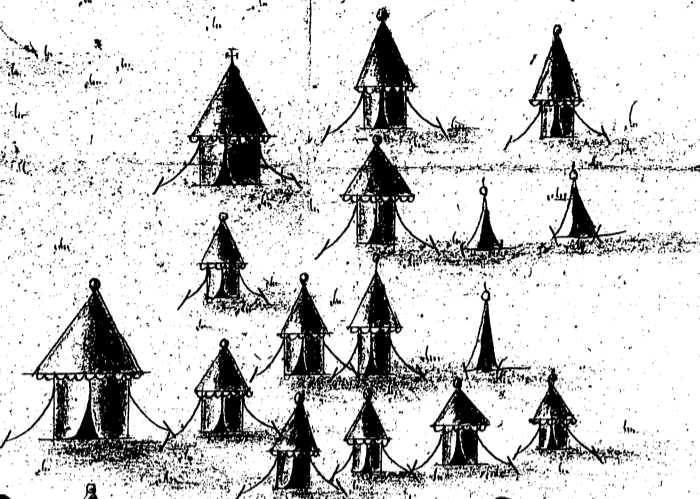
Ora Regia

Montana etc.

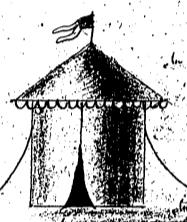
usiliarii

Comissarii

Tentorium

Parabellorum, sive
Cupressi Principis Equites
Palatiales, sive
Cupressi Principis

Estherhazy

Styria

Albustrey

Sarodsky

Cottus de Vempfen

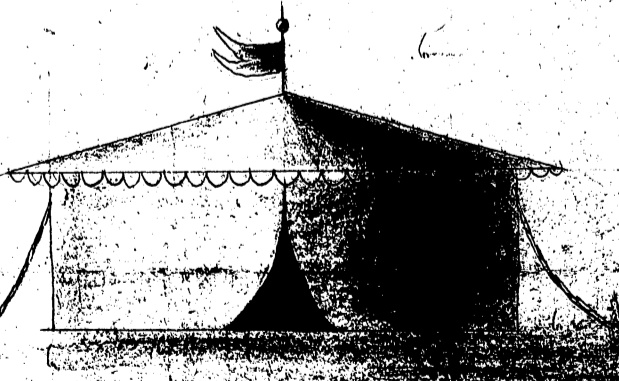
Cottus de Lepros

Cottus de Mosera

Cottus de Sathmar

RESNS

Tentorium RESNS

Cottus Praaguenis

Cottus Jarmensis
Cottus Beronensis
Cottus Rabatensis

Cottus Biberonensis, Remy

Cottus Bosonien

Cottus Nitriensis

Cottus Sui Honkensis

Cottus Nagy Honkensis

Comissarii

Cratey

Estherhazy

Petrogy

Inferiora threis

MERSSES